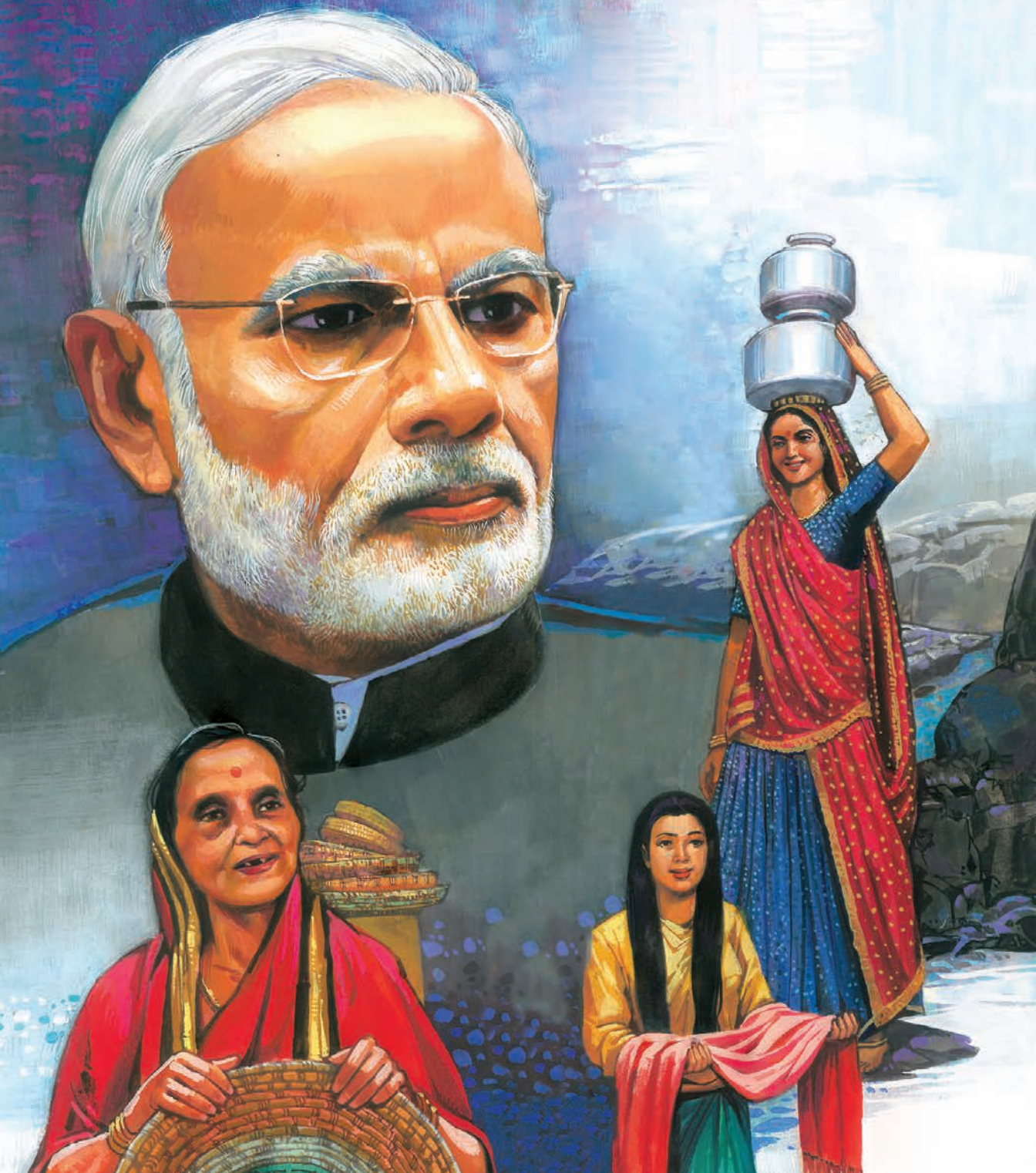

ମନ୍ନ କୀ ବାତ୍

ଭାଗ.6

MANN KI BAAT

VOL.6

Authors

Sarda Mohan and Tanushree Banerji

Illustrations and Cover Art

Dilip Kadam

Assistant Artist

Ravindra Mokate

Production

Amar Chitra Katha

Published by

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd

ODIA

ISBN – 978-81-966921-7-9

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd, September 2023

© Ministry of Culture, Govt of India, September 2023

All rights reserved. This book is sold subject to the condition that the publication may not be reproduced, stored in a retrieval system (including but not limited to computers, disks, external drives, electronic or digital devices, e-readers, websites), or transmitted in any form or by any means (including but not limited to cyclostyling, photocopying, docutech or other reprographic reproductions, mechanical, recording, electronic, digital versions) without the prior written permission of the publisher, nor be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

You can now get ACK stories as part of your classroom with **ACK Learn**,
a unique learning platform that brings these stories to your school with a range of workshops.
Find out more at www.acklearn.com or write to us at acklearn@ack-media.com.

କେ ହି ଜଣେ ଯଦି କୌଣସି ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ କ'ଣ କରନ୍ତି? ଆମ ଭିତରୁ କେତେକ ହୁଏତ ସମସ୍ୟାକୁ ଅଣଦେଖା କରିଯିବେ, କେତେ ଜଣ ଏ ସଂପର୍କରେ ଚିନ୍ତିତ ହେବେ, କିନ୍ତୁ କିଛି କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଆଉ କେତେକ ଏହାର ସମାଧାନ ଖୋଜିବେ ।

ବବିତା ରାଜପୁତ ସମାଧାନ ଖୋଜିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଗାଁର ହୁଦ୍‌ଟି ଶୁଖିଗଲା ଏବଂ ପାଣି ଆଣିବା ଲାଗି ଲୋକଙ୍କୁ ମାଉଲ ମାଉଲ ବାଟ ଚାଲିବାକୁ ପଡ଼ିଲା, ବବିତା ସ୍ଥିର କଲେ ଯେ, ସେ ପାଣି ଆଣି ପୁଣି ହୁଦ୍‌ରେ ଭରିଦେବେ । ନା, ବାଲୁଟି ବାଲୁଟି କରି ନୁହେଁ କି ପାଇପ୍ ଜରିଆରେ ନୁହେଁ, ସେଠାରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ପାହାଡ଼କୁ କାଟି ତା' ଆରପଟେ ଥିବା କେନାଲରୁ ହୁଦ୍‌କୁ ପାଣି ଆଣିବା ପାଇଁ ବାଟ ତିଆରି କରିବେ ।

ଏତେ ବଡ଼ କାମ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଗାଁର ୨୦୦ ମହିଳାଙ୍କ ସହାୟତା ମିଳିଲା । ସେମାନେ ନିଜ ନିଜକୁ 'ଜଲ୍ ସହେଲି' ବା ଜଳର ବାନ୍ଧବୀ ନାମରେ ପରିଚିତ କରାଇଲେ । ସେମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ୧୮ ମାସରେ ପାଣି ପାଇଁ ବାଟଟିଏ ଖୋଜିଲେ ଏବଂ କେବଳ ହୁଦ୍‌ରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଗାଁର ନଳକୂପଗୁଡ଼ିକରେ ବି ପାଣି ଭରିଦେଲେ ।

କୌଣସି ସମସ୍ୟାକୁ ଅଣଦେଖା କରିଦେଲେ ତାହା ଚାଲିଯାଏନା । ତାହା ଅଟକି ରହେ ଏବଂ ବଡ଼ ଆହୁରି ବଡ଼ ହେବାରେ ଲାଗେ ।

ସମସ୍ୟା ଲାଗି ଚିନ୍ତିତ ହେଲେ ବି ଲାଭ ମିଳେନା । ଚିନ୍ତିତ ହୋଇପଡ଼ିବା କୌଣସି ଝୁଲା ଚଉକିରେ ବସି ଜୋରରେ ଝୁଲିଲା ଭଳି କଥା । ଏଥିରେ ଆପଣ ସେହି ଏକା ସ୍ଥାନରେ ହିଁ ରହିଯିବେ । ଆପଣ ଆଗକୁ ଯିବେନାହିଁ କି ପଛକୁ ଯିବେନାହିଁ ।

ସବୁ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଥାଏ । ଆପଣଙ୍କୁ କେବଳ ସମାଧାନ ଖୋଜିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଆପଣ ତାହା ପାଇଯିବେ ।

ଆଜି ମୋତେ କଥା ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ବି ଆପଣ ଜୀବନରେ କୌଣସି ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ, ନିଜକୁ ତାହା କବଳରେ ଛାଡ଼ି ଦେବେନି । ଆପଣ ତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆଗେଇ ଯିବେ ।

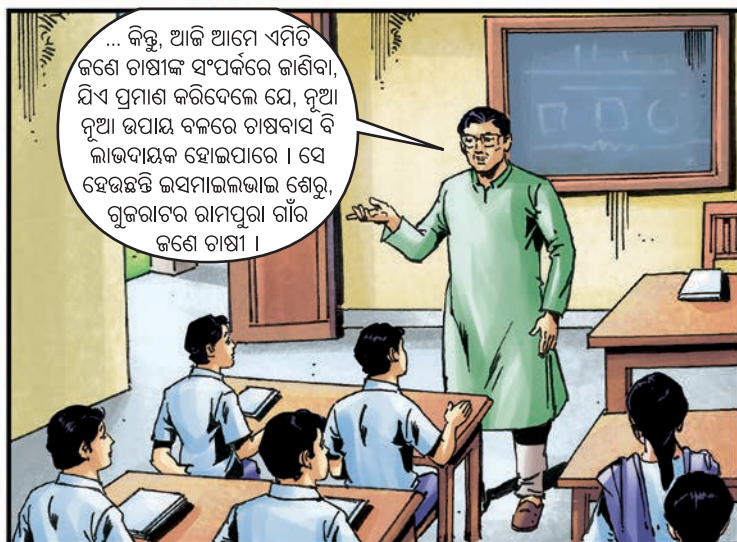

ସୂଚୀପତ୍ର

1	ଇସମାଜଲଭାଇ ଶେରୁ	3
2	ତୋଙ୍ଗବ୍ରମ ବିଜିୟାଶାନ୍ତି	6
3	କଞ୍ଚନା	9
4	ଏ-ପରିସରା	12
5	ବବିତା ରାଜପୁତ	15
6	ଶର୍ମିଳା ଓସୱାଲ	18
7	ବିଜୟ କୁମାର କବି	21
8	ସିନ୍ଧୁ ନାୟକ	24
9	ସେଣ୍ଟ ଟେରେସା'ସ୍ କଲେଜ	27
10	କମଳା ମହାରଣା	30

ଇସମାଇଲଭାଇ ଶେରୁ

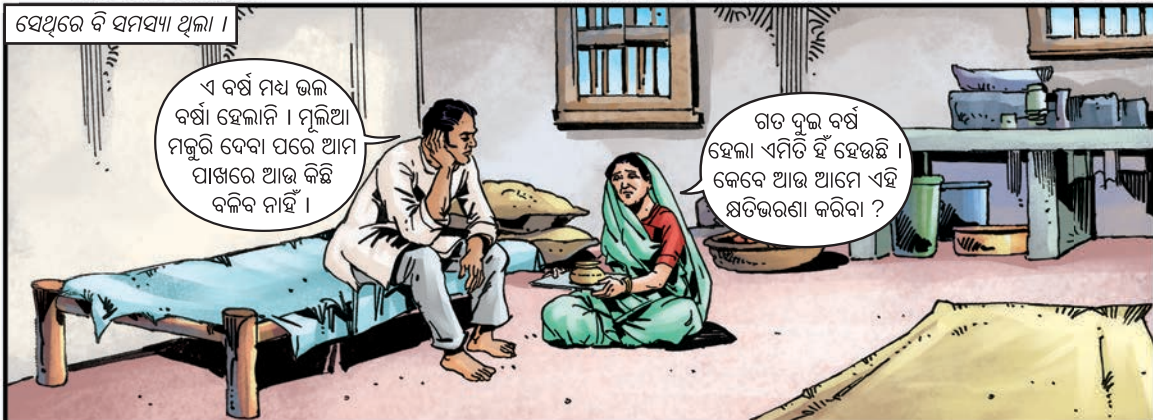
ନାୟାର ସାର୍‌ଙ୍କର କ୍ଲାସ୍ ଚାଲିଥିଲା। ଏବଂ ଆଉ ଏକ 'ମନ କା ବାତ୍' କାହାଣୀକୁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ।

ଇସମାଇଲ ଗୋଟିଏ ଚାଷୀ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ

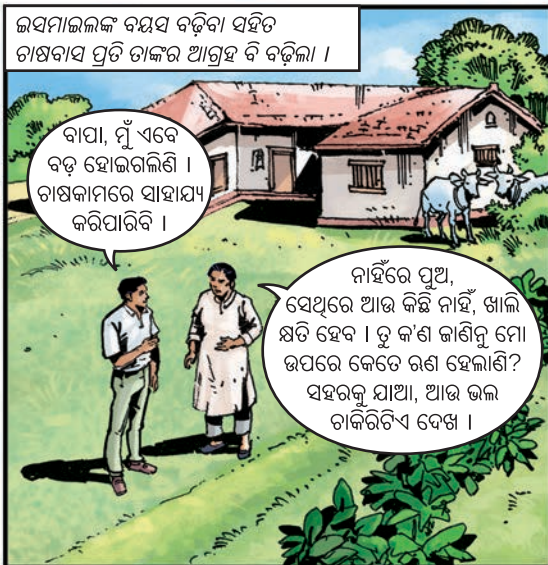
ସେଥିରେ ବି ସମସ୍ୟା ଥିଲା ।

ଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଭଲ ବର୍ଷା ହେଲାଣି । ମୂଲିଆ ମଜୁରି ଦେବା ପରେ ଆମ ପାଖରେ ଆଉ କିଛି ବଳିବ ନାହିଁ ।

ଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷ ହେଲା ଏମିତି ହିଁ ହେଉଛି । କେବେ ଆଉ ଆମେ ଏହି କ୍ଷତିଭରଣା କରିବା ?

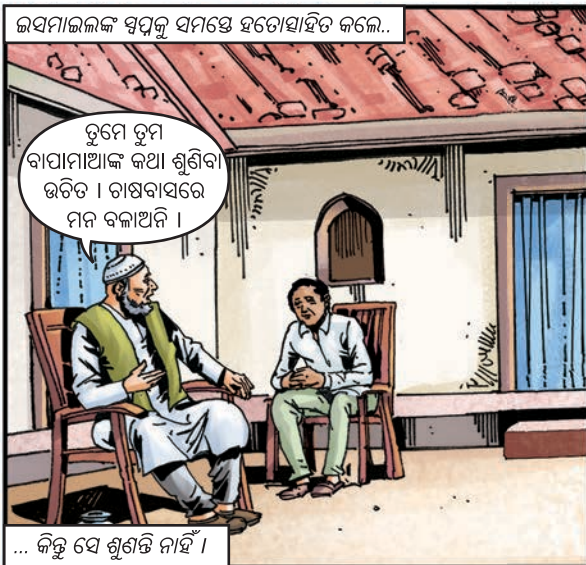
ଇସମାଜଲଙ୍କ ବନ୍ଧସ ବଢ଼ିବା ସହିତ ଚାଷବାସ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ବି ବଢ଼ିଲା ।

ବାପା, ମୁଁ ଏବେ ବଡ଼ ହୋଇଗଲିଣି । ଚାଷକାମରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବି ।

ନାହିଁରେ ପୁଅ, ସେଥିରେ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ, ଖାଲି କ୍ଷତି ହେବ । ତୁ କ'ଣ ଜାଣିନୁ ମୋ ଉପରେ କେତେ ରଣ ହେଲାଣି? ସହରକୁ ଯାଆ, ଆଉ ଭଲ ଚାକିରିଟିଏ ଦେଖ ।

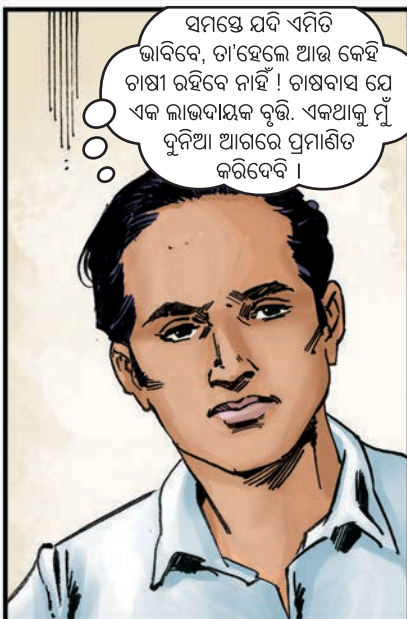
ଇସମାଜଲଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସମସ୍ତେ ହତୋତ୍ସାହିତ କଲେ..

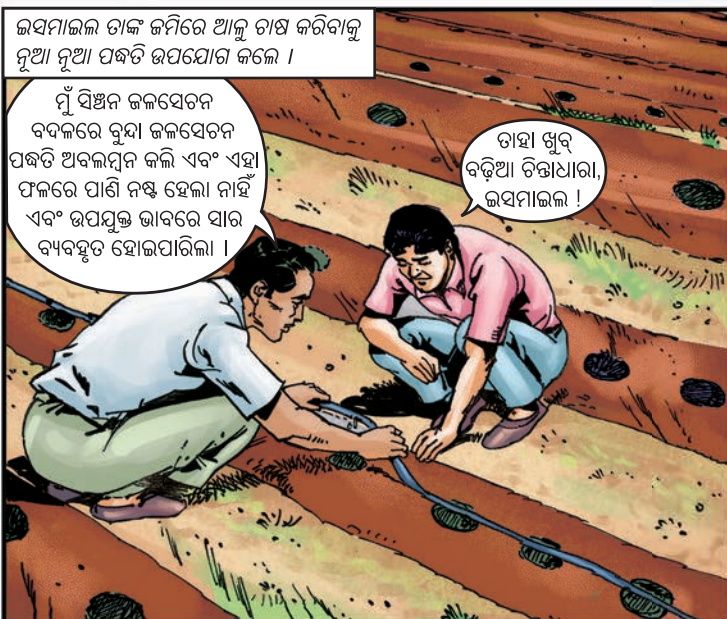
ତୁମେ ତୁମ ବାପାମାଆଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ଉଚିତ । ଚାଷବାସରେ ମନ ବଳାଅନି ।

... କିନ୍ତୁ ସେ ଶୁଣିନି ନାହିଁ ।

ସମସ୍ତେ ଯଦି ଏମିତି ଭାବିବେ, ତାହେଲେ ଆଉ କେହି ଚାଷୀ ରହିବେ ନାହିଁ । ଚାଷବାସ ଯେ ଏକ ଲାଭଦାୟକ ବୃତ୍ତି. ଏକଥାକୁ ମୁଁ ଦୁନିଆ ଆଗରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଦେବି ।

ଇସମାଜଲ ତାଙ୍କ ଜମିରେ ଆଳୁ ଚାଷ କରିବାକୁ ନୂଆ ନୂଆ ପଦ୍ଧତି ଉପଯୋଗ କଲେ ।

ମୁଁ ସିଞ୍ଚନ ଜଳସେଚନ ବଦଳରେ ବୁଦ୍ଧା ଜଳସେଚନ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରି ଏବଂ ଏହା ଫଳରେ ପାଣି ନଷ୍ଟ ହେଲା ନାହିଁ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ସାର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇପାରିଲା ।

ତାହା ଖୁବ୍ ବଢ଼ିଆ ଚିତାଧାରା, ଇସମାଜଲ !

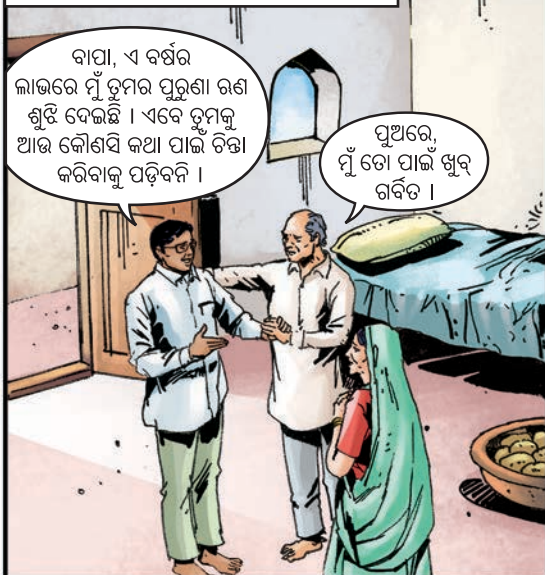
ତାଙ୍କର ଏହି ନୂଆ ପଦ୍ଧତି ସଫଳ ହେଲା ଏବଂ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଉଚ୍ଚ ଗ୍ରାମୀନର ଆଳୁ ଚାଷ କରି ସେ ପରିଚିତ ହେଲେ ।

ଯେବେ ତାଙ୍କର ଫସଲ ବିକିବା ସମୟ ଆସିଲା -

ସେହିଦିନଠାରୁ ଇସମାଲଲଭା ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଗ୍ରାମୀନର ଫସଲକୁ ଅନେକ ବଡ଼ ବଡ଼ କମ୍ପାନୀକୁ ବିକିଛନ୍ତି, ତାହା ବି ବିନା କୌଣସି ମଧ୍ୟସ୍ଥରେ ।

ଆଜିକାଲି ଇସମାଲଲଭା ଅନ୍ୟ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ବି ନୂଆ ନୂଆ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନରେ ସହାୟତା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚାଷକାମକୁ ଲାଭଜନକ କରାଇଛନ୍ତି ।

ଡୋଙ୍ଗବ୍ରମ ବିଜିୟାଶାନ୍ତି

ଏହି ପ୍ରଜାପତିଟିକୁ ଦେଖନ୍ତୁ, ଏହାକୁ ମୁଁ ପ୍ରକୃତ ପୁଲ ଓ ପତ୍ରରେ ତିଆରି କରିଛି ।

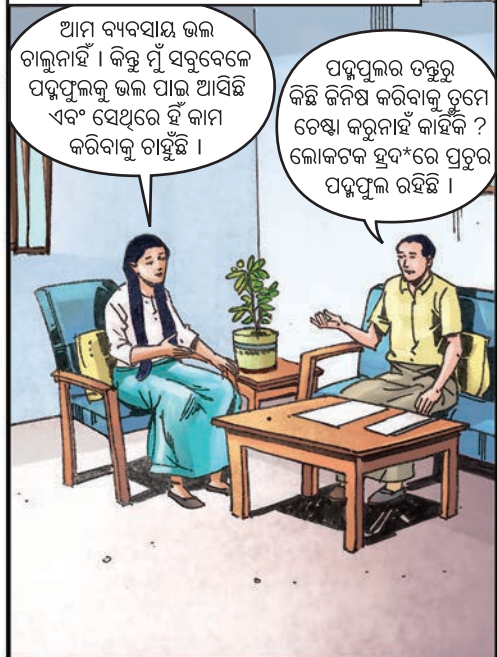
ଏହା ଚମତ୍କାର । ନାୟାର ସାର ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା । ସେ ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ।

ଆଉ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ —

ଏହା ଏକ ସୁନ୍ଦର କୃତୀ, ଶାରଦା, ଏବଂ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ମଧ୍ୟ । ଏହାକୁ ଦେଖିଲେ ମୋର ବିଜିୟାଶାନ୍ତି ନାମ୍ନୀ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ କଥା ମନେ ପଡ଼େ, ଯେ କି ପଦ୍ମ ନାଟରୁ ଖୁବ୍ ମଜାଦାର ଜିନିଷ ଗଢ଼ିଥିଲେ । ଆସ ତାଙ୍କ କାହାଣୀ ଶୁଣିବା ।

ଉଦ୍ଭିଦ ବିଜ୍ଞାନରେ ତିନିଟି ହାସଲ କରିବା ପରେ ଡୋଙ୍ଗବ୍ରମ ବିଜିୟାଶାନ୍ତି, ପଦ୍ମପୁଲକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଏକ କୃଷିଭିତ୍ତିକ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବ୍ୟବସାୟ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

ଆମ ବ୍ୟବସାୟ ଭଲ ଚାଲୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସବୁବେଳେ ପଦ୍ମପୁଲକୁ ଭଲ ପାଇ ଆସିଛି ଏବଂ ସେଥିରେ ହିଁ କାମ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ।

ପଦ୍ମପୁଲର ତନ୍ତୁରୁ କିଛି ଜିନିଷ କରିବାକୁ ତୁମେ ଚେଷ୍ଟା କରୁନାହିଁ କାହିଁକି ? ଲୋକଟକ ହ୍ରଦ*ରେ ପ୍ରଚୁର ପଦ୍ମପୁଲ ରହିଛି ।

ବହୁତ ଗବେଷଣା କରିବା ପରେ —

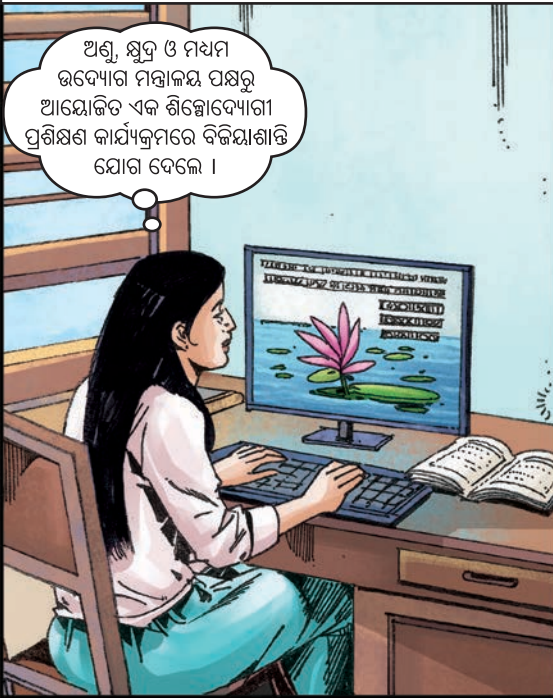

ଥରେ ପଦ୍ମପୁଲ ବ୍ୟବହୃତ ହେବା ପରେ ଏହାର ନାଟକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଆଯାଏ । ସେଥିରୁ ତତ୍ ତିଆରି କରିବା ଲାଭଦାୟକ ହୋଇପାରେ ।

ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ପଦ୍ମ ତନ୍ତର ତେର ଚାହିଦା ରହିଛି ।

*ମଣିପୁରର ବିଷ୍ଣୁପୁରରେ ଏକ ମଧୁର ଜଳ ହ୍ରଦ

ଅଣ୍ଟ, କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟୋଗ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ଆୟୋଜିତ ଏକ ଶିକ୍ଷାଦେୟାଗୀ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବିଜ୍ଞାନଶାସ୍ତ୍ର ଯୋଗ ଦେଲେ ।

ନୂତନ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ ସହିତ, 2018ରେ ବିଜ୍ଞାନଶାସ୍ତ୍ର ପଢ଼ୁଥିବା ନାଡ଼ୁରୁ ତତ୍ତ୍ୱ ବାହାର କରି ସେଥିରୁ ସୂଚା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ଏହାପରେ ସେ 'ସାନାଜିଙ୍ଗ' ସାନା ଆମ୍ବୁଲ' ନାମକ ଏକ ଉଦ୍ୟୋଗ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗାଁର ଅନ୍ୟ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଏହି ପଦ୍ଧତି ଶିଖାଇଲେ ।

ପହୁରୁ ବାହାରୁଥିବା ରେଶମରୁ ବିଜିୟାଶାନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଟିମ୍ ନେକଟାଇ, ଷ୍ଟାର୍ଟ୍, ମଫଲର ଏବଂ ଆହୁରି ଅନେକ ସାମଗ୍ରୀ କରନ୍ତି ।

ଏଇ ଗୋଟିକ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ତିଆରି ହୋଇଛି !

ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ରେଡିଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ତାଙ୍କ ସଂପର୍କରେ କହିବା ପରେ ...

ଆଜି ମୋ ଫୋନ୍‌ର ଘଣ୍ଟି ବାଜିବା ବନ୍ଦ ହୋଇନାହିଁ ।

ଆମେ ଏତେ ବେଶୀ ବରାଦ ପାଇଛୁ !

.. ବିଜିୟାଶାନ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଲା ।

ଷ୍ଟାର୍ଟ୍-ଅପ୍ ମଣିପୁର*ର କୃଷିଭିତ୍ତିକ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବର୍ଗରେ ରହିବା ପାଇଁ ବିଜିୟାଶାନ୍ତିଙ୍କ ଉଦ୍ୟୋଗ ମନୋନୀତ ହୋଇଛି ।

ମହିଳାଙ୍କ ନେତୃତ୍ବାଧୀନ ବ୍ୟବସାୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ 'ହର୍ ଆଣ୍ଡ ନାଓ' ଶୀର୍ଷକ ଏକ ଇନିସିଏଟିଭ୍ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଲାଗି ମଧ୍ୟ ସେ ଜଣେ ଉଦ୍ୟୋଗୀ ଭାବରେ ମନୋନୀତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

*ସମଗ୍ର ମଣିପୁରରେ ଶିଳ୍ପୋଦ୍ୟୋଗ ଏବଂ ନୂତନ ପଦ୍ଧତିର ବିକାଶ ଲାଗି ଏକ ସରକାରୀ ଯୋଜନା

କଞ୍ଚନା

ଖେଳୁଛନ୍ତି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଅନ୍ଧପୁରୁଷ ବାନ୍ଧି ଖେଳୁଥିଲେ ।

ମୋତେ
ଧର ।

ନା, ମୋତେ ।

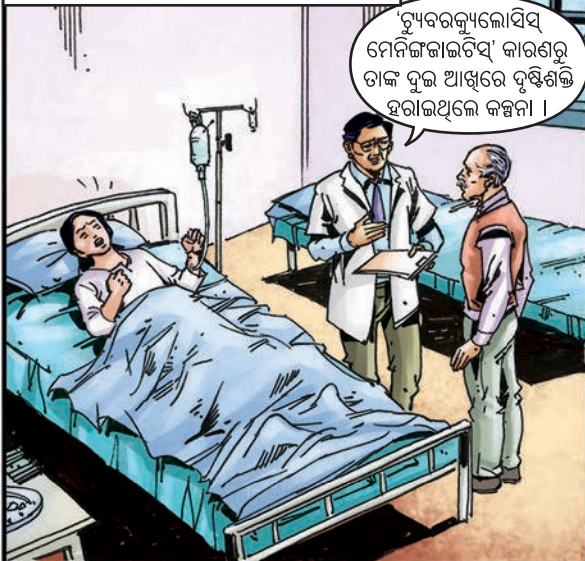
ଦଶ ମିନିଟ୍
ହୋଇଯାଇଥିଲା । ମୁଁ କାହାରିକୁ
ହେଲେ ଧରିପାରୁନି ।
ମୁଁ ଛାଡ଼ି ଦେଲି ।

ସାର,
ଅନ୍ଧପୁରୁଷ ବାନ୍ଧି
କାହାରିକୁ ଧରିବା
ଅସମ୍ଭବ ।

ଠିକ୍ କଥା ନୁହେଁ ।
ଆସ ମୁଁ ତୁମକୁ କଞ୍ଚନାଙ୍କ
କାହାଣୀ କହିବି, ଯେ କି
ଦେଖିପାରୁ ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ
ହାର ମାନି ନଥିଲେ ।

ଦିନେ, ଯୋଶୀମଠା* ସହରରେ, ଆଠ ବର୍ଷର ଜଣେ
ବାଳିକାର ଜୀବନ ଓଲଟପାଲଟ ହୋଇଗଲା ।

‘ତ୍ୟୁବରକ୍ୟୁଲେସିସ୍
ମେନିଙ୍ଗାଇଟିସ୍’ କାରଣରୁ
ତାଙ୍କ ଦୁଇ ଆଖିରେ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି
ହରାଇଥିଲେ କଞ୍ଚନା ।

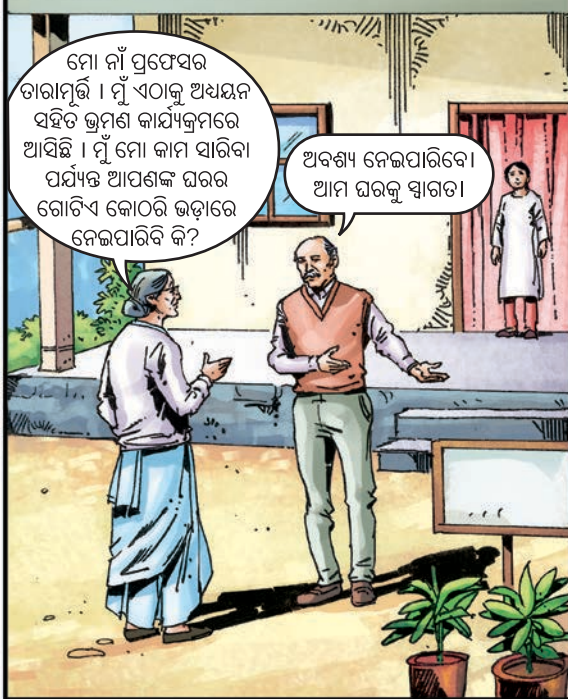
ଦୃଷ୍ଟିହୀନତା ସଂପର୍କରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଲାଗି ସ୍ଥାନୀୟ ସ୍କୁଲରେ ଉପକରଣ ନଥିଲା ।

ଏ ସ୍କୁଲ କଞ୍ଚନା ପାଇଁ
ନୁହେଁ । ମୋର ଛତ୍ରା
ମୁଁ ତାକୁ କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟିହୀନ
ପିଲାଙ୍କ ଲାଗି ଥିବା ସ୍କୁଲକୁ
ପଠାଇ ପାରନ୍ତି କି ।

କଞ୍ଚନାଙ୍କୁ ଅତି ବେଶୀରେ ଚାରି ବର୍ଷ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ
ହରାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଜେଜେବାପା ତାଙ୍କ ଲାଳନପାଳନ କରିଥିଲେ ।

ଉତ୍ତର ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା 2017ରେ,
ଜଣେ ଆଗନ୍ତୁକଙ୍କ ରୂପରେ ।

ମୋ ନାଁ ପ୍ରଫେସର
ତାରାମୂର୍ତ୍ତି । ମୁଁ ଏଠାକୁ ଅଧ୍ୟୟନ
ସହିତ ଭ୍ରମଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ
ଆସିଛି । ମୁଁ ମୋ କାମ ସାରିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣଙ୍କ ଘରର
ଗୋଟିଏ କୋଠରି ଭଡ଼ାରେ
ନେଇପାରିବି କି?

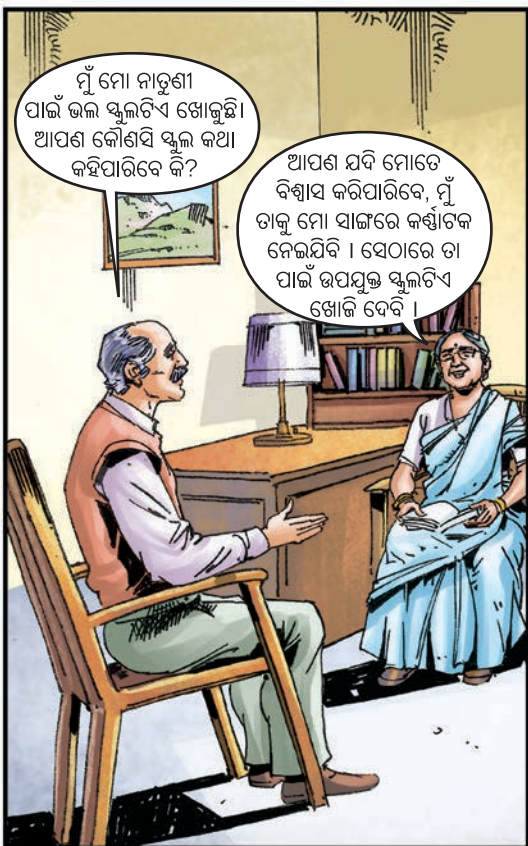
ଅବଶ୍ୟ ନେଇପାରିବେ ।
ଆମ ଘରକୁ ସ୍ୱାଗତ ।

ମାସ ପରେ ମାସ ବିତିଲା -

ପ୍ରଫେସର,
ଏବେ ଆପଣ ଯେଉଁ ବହି
ପଢ଼ୁଛନ୍ତି, ସେ ସଂପର୍କରେ
ମୋତେ କହିବେ କି?

ସେ
ଇକଶିକ୍ଷିତା । ହୁଏତ
ସେ କଞ୍ଚନାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରିପାରନ୍ତି ।

ମୁଁ ମୋ ନାତୁଣୀ
ପାଇଁ ଭଲ ସ୍କୁଲଟିଏ ଖୋଜୁଛି ।
ଆପଣ କୌଣସି ସ୍କୁଲ କଥା
କହିପାରିବେ କି?

ଆପଣ ଯଦି ମୋତେ
ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିବେ, ମୁଁ
ତାକୁ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ କଣ୍ଟାଟକ
ନେଇଯିବି । ସେଠାରେ ତା
ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍କୁଲଟିଏ
ଖୋଜି ଦେବି ।

ସେ ଖୋଜି ଦେଲେ । ପ୍ରଫେସର ତାରାମୂର୍ତ୍ତି ମୈଶ୍ୱରୀ*ରେ
ଥିବା ରଙ୍ଗା ରାଓ ସ୍ମାରକୀ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଆବାସିକ
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କଞ୍ଚନାର ନାଁ ଲେଖାଇ ଦେଲେ ।

ଏହା ଏତେ
ଚମତ୍କାର! ସବୁବେଳେ ମୁଁ
ଏମିତି ଏକ ନୂଆ ଜୀବନର
ଆରମ୍ଭ ଚାହୁଁଥିଲି ।

*କଣ୍ଟାଟକର ଗୋଟିଏ ସହର

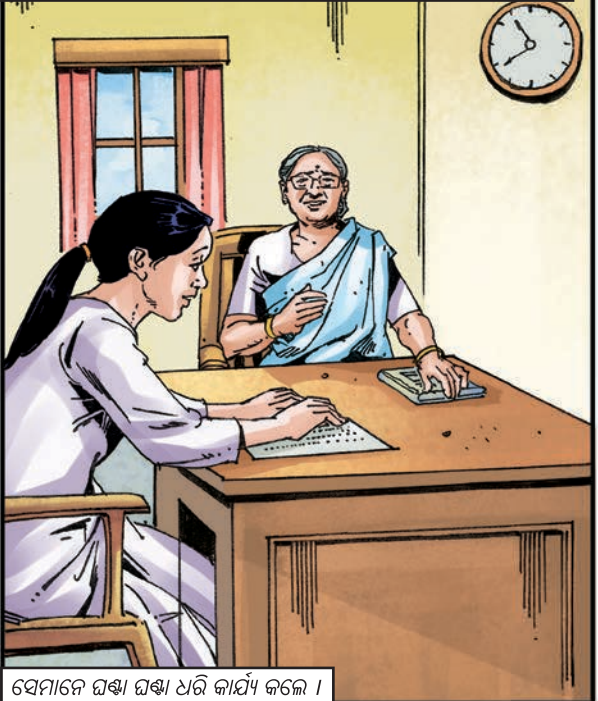
ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷାଦାନର ମାଧ୍ୟମ ଥିଲା କନ୍ନଡ଼ ଭାଷା, ଯାହା କି କଳ୍ପନାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନୂଆ ଭାଷା ଥିଲା ।

ମୁଁ ହିନ୍ଦୀ ଓ ଗୁଜରାଟି ଜାଣିଛି । ଆଉ ଗୋଟିଏ ଭାଷା କ'ଣ? ମୁଁ ଏହାକୁ ଶିଖି ପାରୁନାହିଁ ।

ଏବଂ ସେ ଶିଖିଲେ, ମାତ୍ର ତିନି ମାସରେ, ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷକ ଓ ସହପାଠୀଙ୍କ ସହାୟତାରେ ।

ବିଶ୍ୱ ମହାମାରୀ କୋଭିଡ୍-19ର ପ୍ରାକୃତ୍ତିକ ସମୟରେ ପ୍ରଫେସର ତାରାମୂର୍ତ୍ତି କଳ୍ପନାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ତାକୁ ପଢ଼ାଇଲେ ।

ସେମାନେ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

2022ରେ କଳ୍ପନା ଏସ୍ଏସ୍ଏଲ୍ସି* ପରୀକ୍ଷା ଦେଲେ ଏବଂ ସେଥିରେ 625ରୁ 514 ମାର୍କ ରଖିଲେ ।

ଏବଂ କନ୍ନଡ଼ରେ 92 !

ବହୁତ ଭଲ କରିଛ !

କଳ୍ପନାଙ୍କର ଏହି କୃତିତ୍ୱ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 'ମନ୍ କୀ ବାବୁ' କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସ୍ୱୀକୃତ ଓ ପ୍ରଶଂସିତ ହେଲା ।

*ସେକେଣ୍ଡାରୀ ସ୍କୁଲ ଲିଭିଂ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍, 10ମ ଶ୍ରେଣୀ ପରୀକ୍ଷା ପାସ କରିବା ପରେ ମିଳିଥାଏ

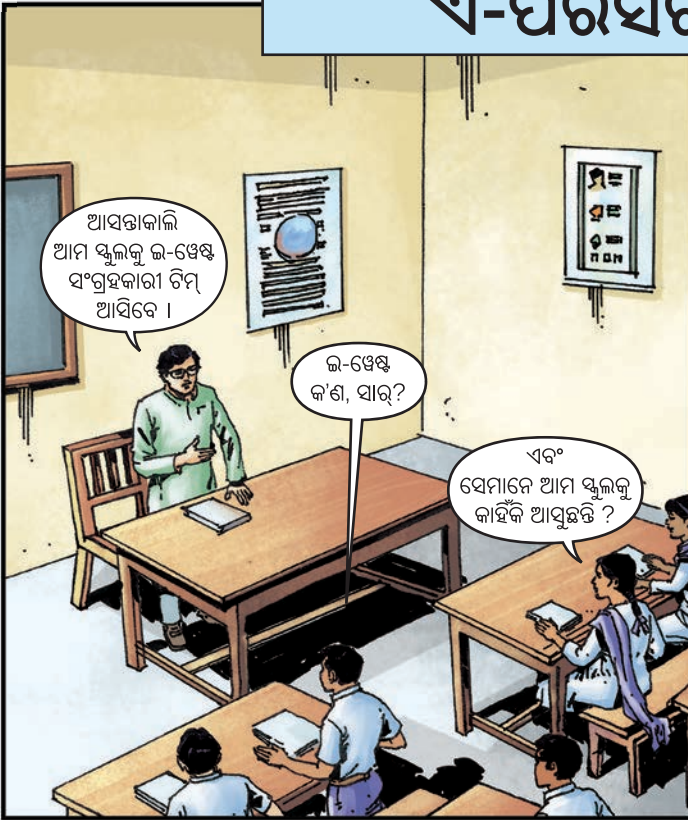
ତାଙ୍କର ଏହି ସଫଳତା ପରେ, କଳ୍ପନାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ପରିସୀମା କେବଳ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଲା ।

ଦିନେ ନା ଦିନେ, ମୁଁ ଆଲ୍‌ଏସ୍ଏଂ ଅଧିକାରୀ ହେବି । ମୁଁ ଜାଣେ, କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ତାଲିଲେ, ମୁଁ ଏହା କରିପାରିବି ।

^ ଇଣ୍ଡିଆନ ଆଡମିନିଷ୍ଟ୍ରେଟିଭ୍ ସର୍ଭିସ୍

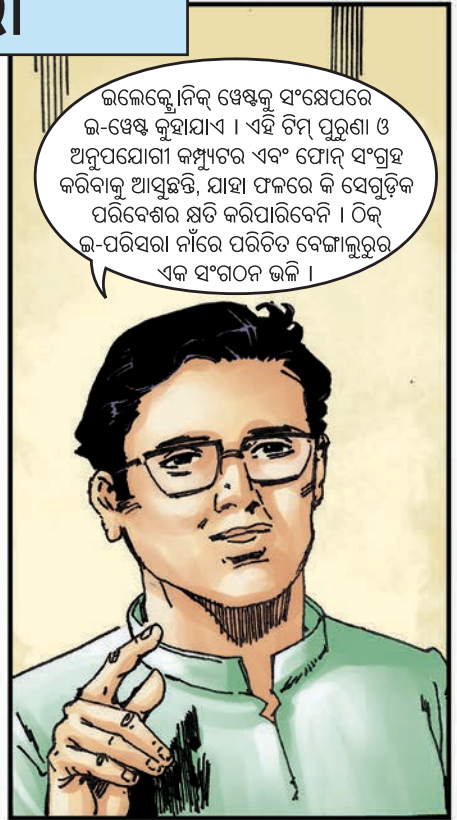
ଏ-ପରିସରା

ଆସନ୍ତାକାଲି
ଆମ ସ୍କୁଲକୁ ଇ-ଝେଷ୍ଟ
ସଂଗ୍ରହକାରୀ ଟିମ୍
ଆସିବେ ।

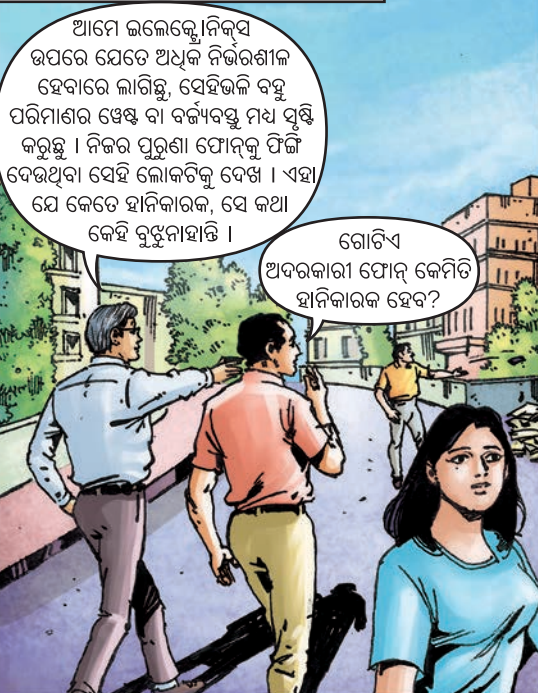
ଇ-ଝେଷ୍ଟ
କ'ଣ, ସାର?

ଏବଂ
ସେମାନେ ଆମ ସ୍କୁଲକୁ
କାହିଁକି ଆସୁଛନ୍ତି ?

ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ ଝେଷ୍ଟକୁ ସଂକ୍ଷେପରେ
ଇ-ଝେଷ୍ଟ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଟିମ୍ ପୁରୁଣା ଓ
ଅନୁପଯୋଗୀ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଏବଂ ଫୋନ୍ ସଂଗ୍ରହ
କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଫଳରେ କି ସେଗୁଡ଼ିକ
ପରିବେଶର କ୍ଷତି କରିପାରିବେନି । ଠିକ୍
ଇ-ପରିସରା ନାଁରେ ପରିଚିତ ବେଙ୍ଗାଲୁରୁର
ଏକ ସଂଗଠନ ଭଳି ।

ପି.ପାର୍ଥସାରଥୀ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ସ ଶିଳ୍ପରେ ଜଣେ
କେମିକାଲ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମନରେ
ଗୋଟିଏ ଗନ୍ଧାର ଚିନ୍ତା ଲାଗି ରହିଥିଲା ।

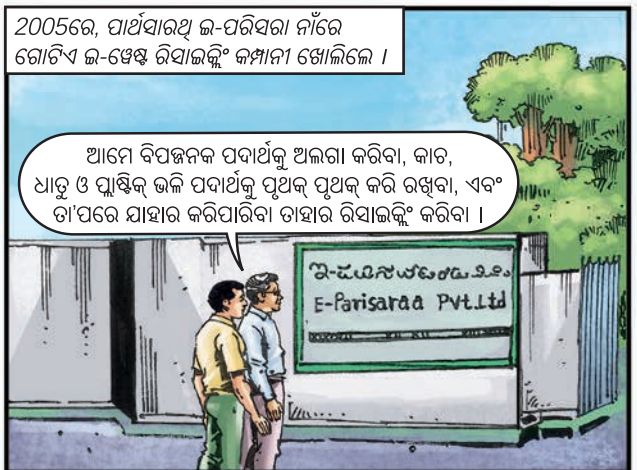
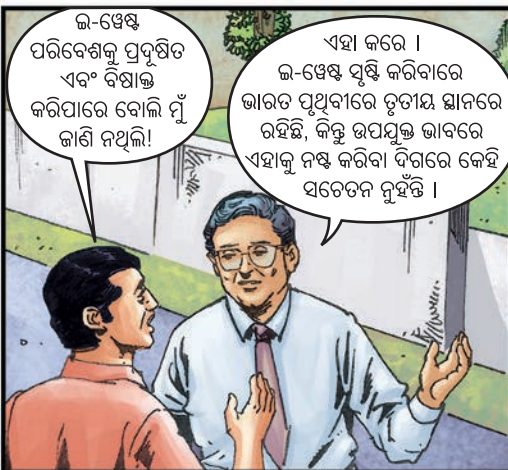
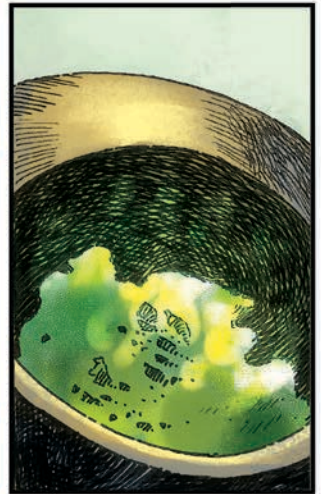
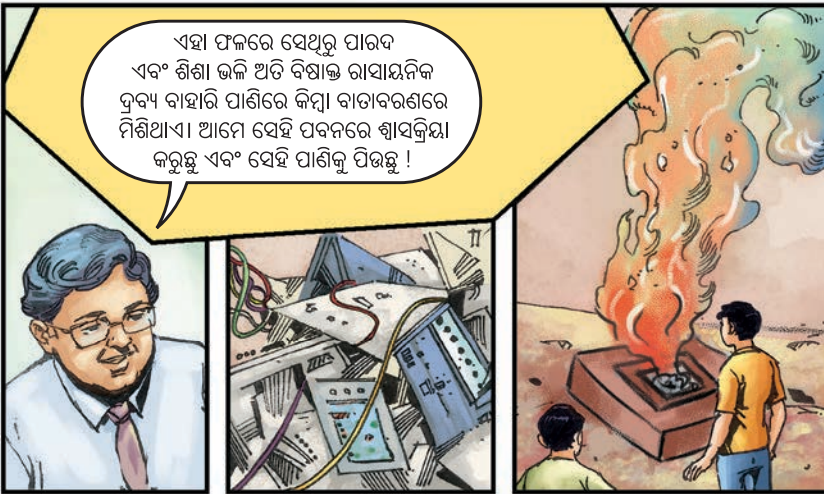
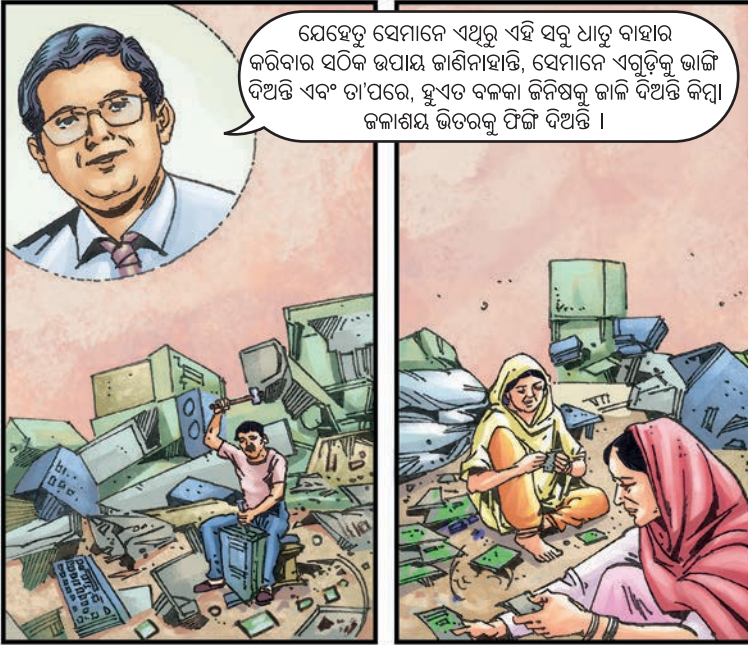
ଆମେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ସ
ଉପରେ ଯେତେ ଅଧିକ ନିର୍ଭରଶୀଳ
ହେବାରେ ଲାଗିଛୁ, ସେହିଭଳି ବସ୍ତୁ
ପରିମାଣର ଝେଷ୍ଟ ବା ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି
କରୁଛୁ । ନିଜର ପୁରୁଣା ଫୋନ୍ ଫିକ୍ସ
ଦେଉଥିବା ସେହି ଲୋକଟିକୁ ଦେଖ । ଏହା
ଯେ କେତେ ହାନିକାରକ, ସେ କଥା
କେହି ବୁଝୁନାହାନ୍ତି ।

ଗୋଟିଏ
ଅବରକାରୀ ଫୋନ୍ କେମିତି
ହାନିକାରକ ହେବ?

ଇ-ଝେଷ୍ଟକୁ ବିଜ୍ଞାନସମ୍ମତ
ଉପାୟରେ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଭଳି
ଫିକ୍ସଦେଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଆବର୍ଜନା
କ୍ରଷ୍ଟ ଓ ଅଳିଆଗଦାରେ ପହଞ୍ଚିବେ । ଏଥିରୁ
କେତେକରେ ବହୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ଧାତୁ ରହିଛି ।
ତେଣୁ ଅଳିଆ ସଂଗ୍ରହକାରୀମାନେ
ଏହାକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି ।

*ଗୋଟିଏ ଧାତୁ ଉପରେ ଅନ୍ୟ ଧାତୁର ପ୍ରଲେପ ଦେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏଭଳି କରିବା ଲାଗି ସରଳ, ନିରାପଦ ଏବଂ ପରିବେଶ ଉପଯୋଗୀ ପଦ୍ଧତି ବାହାର କଲା ଇ-ପରିସରା ।

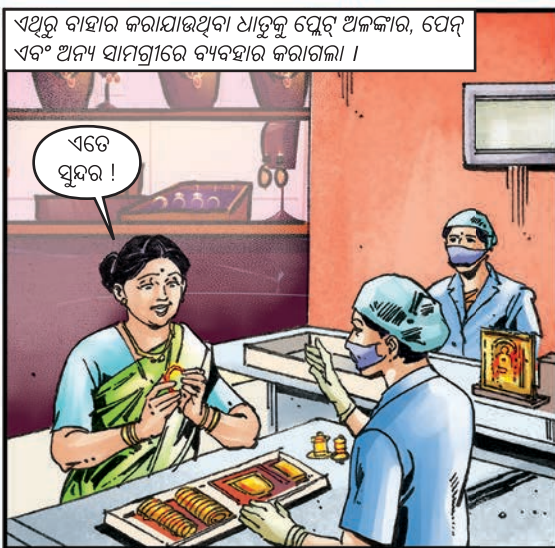
ସାର୍ ଦେଖନ୍ତୁ, ଆମେ ଲିଥିୟମ୍ ବ୍ୟାଟେରିରୁ ଆଲୁମିନିୟମ୍ ଏବଂ ତମ୍ବା ବାହାର କରିପାରିଛୁ ।

ଆମେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା କମ୍ପ୍ୟୁଟରର ପ୍ରିଣ୍ଟେଡ୍ ସର୍କିଟ୍ ବୋର୍ଡରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ଧାତୁକୁ ଅଲଗା କରିବାର ଉପାୟ ଖୋଜି ପାଇଛୁ ।

ତାହା ବି ବିନା କୌଣସି ପ୍ରଦୂଷଣରେ! ପୂର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗର୍ବିତ ।

ଇ-ୱେଷ୍ଟ ରିସାଇକ୍ଲିଂ ଭାବରେ ଉଭୟ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦୂଷଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବୋର୍ଡ଼ ପାଖରୁ ଅନୁମୋଦନ ପାଇବାରେ ଇ-ପରିସରା ପ୍ରଥମ କମ୍ପାନୀ ହେଲା ।

ଏଥିରୁ ବାହାର କରାଯାଉଥିବା ଧାତୁକୁ ମୁହଁରୁ ଅଳଙ୍କାର, ପେନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀରେ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା ।

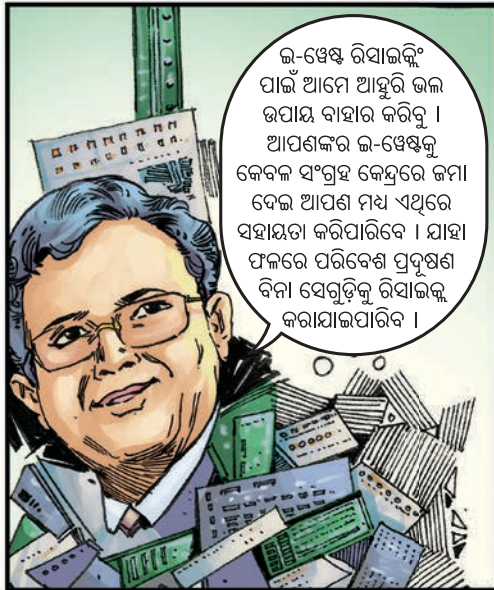
ଏତେ ସୁନ୍ଦର !

2010ରେ, ଅଶ୍ରୁ, କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ମଧ୍ୟମ ଉଦ୍ୟୋଗ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ଉଦ୍ୟୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ସଫଳତା ପାଇଁ ଜାତୀୟ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ ସମାରୋହରେ ଇ-ପରିସରାକୁ ପ୍ରଥମ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଗଲା ।

MICRO, SMALL & MEDIUM ENTERPRISES
CHIEF GUEST
SMT. PRATIBHA DEVI SINGH PATIL

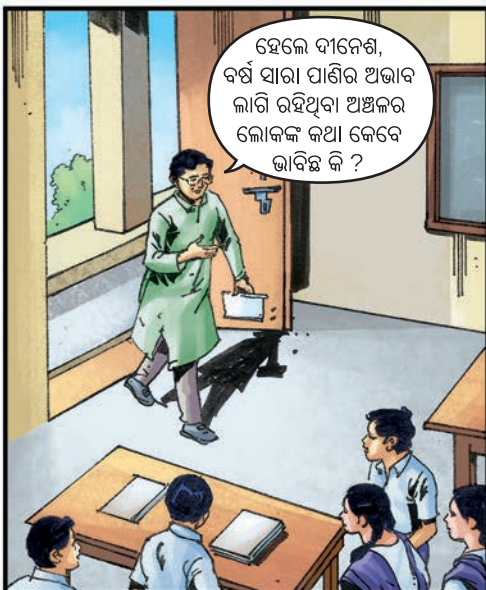
ପରେ ପରେ ଅନ୍ୟ କେତେକ ପୁରସ୍କାର ଓ ସ୍ୱୀକୃତି ମିଳିଲା । 2023 ୱରେ 'ମନ୍ କୀ ବାବୁ'ରେ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ୟମକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

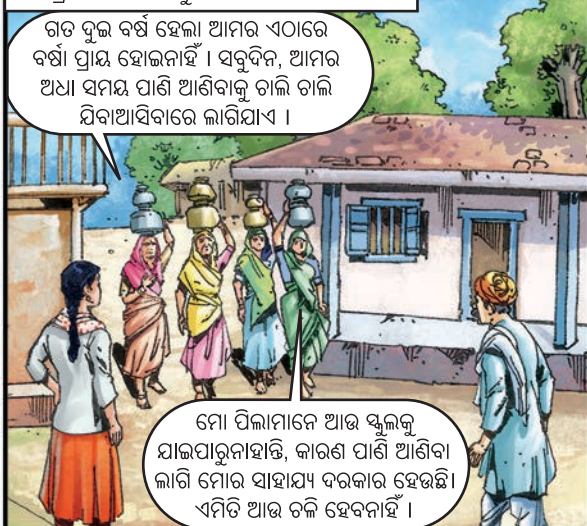
ଇ-ୱେଷ୍ଟ ରିସାଇକ୍ଲିଂ ପାଇଁ ଆମେ ଆହୁରି ଭଲ ଉପାୟ ବାହାର କରିବୁ । ଆପଣଙ୍କର ଇ-ୱେଷ୍ଟକୁ କେବଳ ସଂଗ୍ରହ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଜମା ଦେଇ ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ସହାୟତା କରିପାରିବେ । ଯାହା ଫଳରେ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣ ବିନା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ରିସାଇକ୍ଲ କରାଯାଇପାରିବ ।

ବବିତା ରାଜପୁତ

ଗ୍ରାମ୍ଭ ଅବକାଶ ସରିଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଥିଲା ସ୍କୁଲରେ ପ୍ରଥମ ଦିନ ।

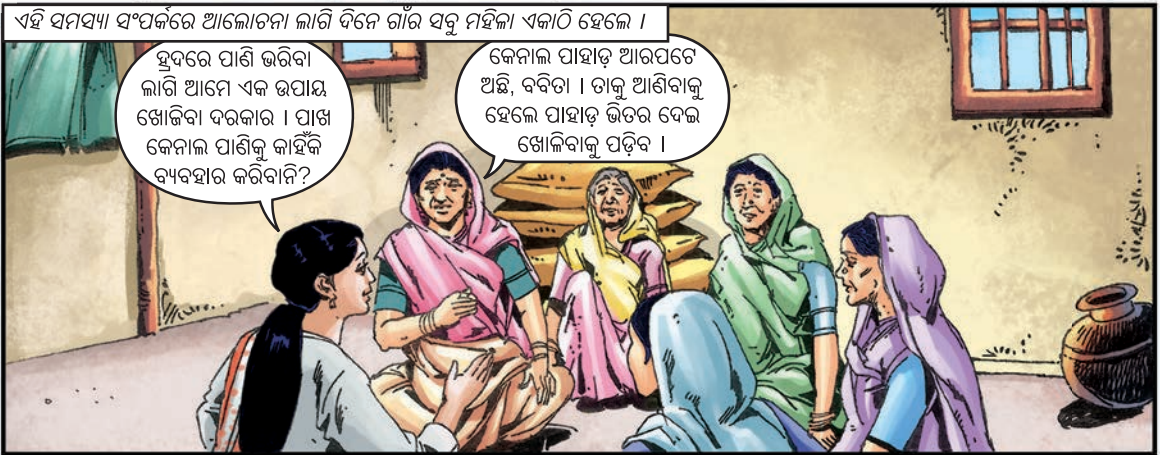
ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ଛତରପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଅଗରୋଠା ଗାଁ –

19 ବର୍ଷୀୟା ବବିତା ଗଭୀର ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଗଲେ ।

ଏହି ସମସ୍ୟା ସଂପର୍କରେ ଆଲୋଚନା ଲାଗି ଦିନେ ଗାଁର ସବୁ ମହିଳା ଏକାଠି ହେଲେ ।

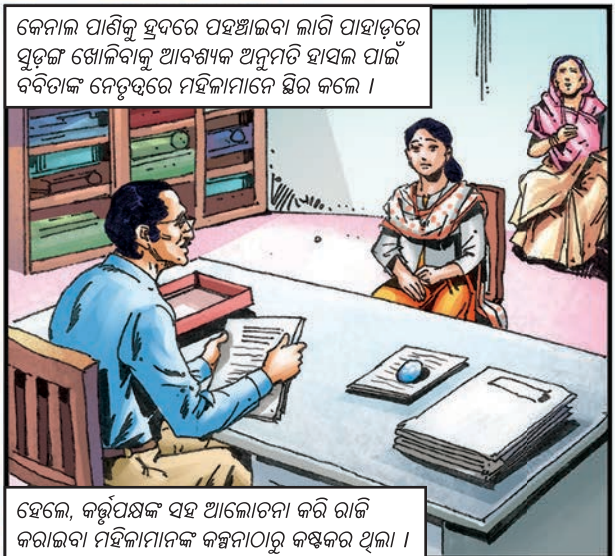
ହୃଦରେ ପାଣି ଭରିବା ଲାଗି ଆମେ ଏକ ଉପାୟ ଖୋଜିବା ଦରକାର । ପାଖ କେନାଲ ପାଣିକୁ କାହିଁକି ବ୍ୟବହାର କରିବାନି?

କେନାଲ ପାହାଡ଼ ଆରପଟେ ଅଛି, ବବିତା । ତାକୁ ଆଣିବାକୁ ହେଲେ ପାହାଡ଼ ଭିତର ଦେଇ ଖୋଳିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଏକ କଷ୍ଟକର କାମ ହେବ । କିନ୍ତୁ ସବୁଦିନ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ତାଲିକା ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ହେବନି କି?

ପାହାଡ଼ ସରକାରଙ୍କର । ଏଥୁରେ ଏକ ରାସ୍ତା ଖୋଳିବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ ବି ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗର ଅନୁମତି ବିନା ଆମେ ଏହା କରିପାରିବାନି ।

କେନାଲ ପାଣିକୁ ହୃଦରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ଲାଗି ପାହାଡ଼ରେ ସୁଡ଼ଙ୍ଗ ଖୋଳିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁମତି ହାସଲ ପାଇଁ ବବିତାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ମହିଳାମାନେ ସ୍ଥିର କଲେ ।

ହେଲେ, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରି ରାଜି କରାଇବା ମହିଳାମାନଙ୍କ କଞ୍ଚନାଠାରୁ କଷ୍ଟକର ଥିଲା ।

ସୌଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ପରମାର୍ଥ ସମାଜ ସେବା ସଂସ୍ଥା ନାମକ ଏକ ବେସରକାରୀ ସଂଗଠନର ସହଯୋଗାୟେ ଗାଁ ଗହରେ ଆସିଲେ ।

ମ୍ୟାଡାମ୍, ମହିଳାମାନେ ପାହାଡ଼ ଭିତର ଦେଇ ଖୋଳିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । କିନ୍ତୁ ଗାଁର ମୁରବାମାନେ ଏବଂ ଜଙ୍ଗଲ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ।

ଆପଣମାନେ ପ୍ରବଳ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି । କାଗଜପତ୍ର କାମ କରି ଅନୁମତି ପାଇବା ବିଗରେ ଆମେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ ।

ସେହି ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାର ସହାୟତାରେ, ମହିଳାମାନେ ଅତି ଶୀଘ୍ର ସୁଡ଼ଙ୍ଗ ଖୋଳିବା କାମ ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ବବିତା କହୁଥିଲେ
ଯେ ସୁଡ଼ଙ୍ଗଟି 107 ମିଟର
ଲମ୍ବା ହେବ ଏବଂ ପାହାଡ଼
ଭିତର ଦେଇ ଯିବ ।

ଏହି ଜଳ
ସହେଲିମାନେ* ଆମ
ଗାଁକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ !

200ରୁ ଅଧିକ ଜଳ ସହେଲି 18
ମାସ ଧରି ଅଙ୍କୁଡ଼ ପରିଶ୍ରମ କଲେ ।

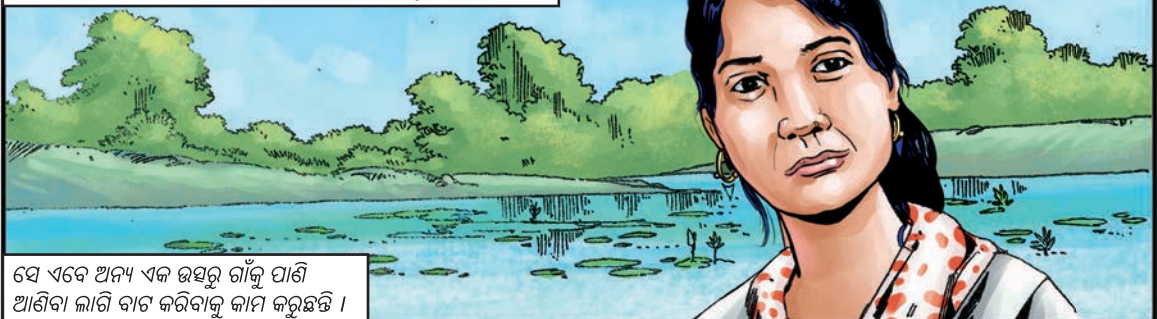
ଶେଷରେ, ସୁଉକ ପାହାଡ଼ ଭିତର ଦେଇ ସୁଡ଼ଙ୍ଗ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ଗାଁକୁ ପାଣି ଆସିଲା ।

ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ହ୍ରଦଟି
ଶୁଖିଲା ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ଏବେ
ଏହାକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ! ନଳକୂଅଗୁଡ଼ିକରେ
ବି ପାଣି ଅଛି ।

ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ
ଅସାଧାରଣ ସଫଳତା ।

ବବିତାଙ୍କ ଉଦ୍ୟମକୁ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ପ୍ରଶଂସା କରିବା ପରେ, ଜଳ
ସଂରକ୍ଷଣ ଦିଗରେ କାମ କରିବା ଲାଗି ତାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଦୃଢ଼ତର ହେଲା ।

ସେ ଏବେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଉତ୍ସରୁ ଗାଁକୁ ପାଣି
ଆଣିବା ଲାଗି ବାଟ କରିବାକୁ କାମ କରୁଛନ୍ତି ।

*ଜଳର ବାନ୍ଧବୀ, ସେହି ପ୍ରକଳ୍ପରେ କାମ କରୁଥିବା ମହିଳାଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀର ନାଁ ।

ଶର୍ମିଳା ଓସୱାଳ

ଖେଳନ୍ତୁଟି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ନିଜ ନିଜର ଜଳଖିଆ ଖାଉଥିଲେ ।

ଏଇଟା କ'ଣ?

ଏହା ହେଉଛି ରାଗି ମୁଢ଼େ* । ଏହା ମୋ ନିଜ ରାଜ୍ୟ କର୍ତ୍ତାବ୍ୟର ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ଖାଦ୍ୟ ।

ହେ, ମୁଁ ବାଜରା ରୋଟି^ ଆଣିଛି, ଏହା ଆମ ସହରର ଏକ ପାରମ୍ପରିକ ଖାଦ୍ୟ ।

ଆଜି ପାରମ୍ପରିକ ଖାଦ୍ୟ ଦିବସ ଭଳି ମନେ ହେଉଛି, ହା ହା !

ଆସ, ନାୟାର ସାରୁକୁ ଏହା କହିବା । ସେ ହୁଏତ ପାରମ୍ପରିକ ଖାଦ୍ୟ ଉପରେ ମଜାଦାର କାହାଣୀଟିଏ ଶୁଣାଇବେ ।

ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶୁଣାଇଲେ ।

ଅଧିକାଂଶ ପାରମ୍ପରିକ ଭାରତୀୟ ଖାଦ୍ୟରେ ବାଜରାକାତାୟ ମାଣ୍ଡିଆ, କୋଷାର** ଏବଂ ବାଜରା ଭଳି ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟକର ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଆଜି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶର୍ମିଳା ଓସୱାଳ ନାମ୍ନୀ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ କାହାଣୀ ଶୁଣାଇବି, ଯେ କି ଆମ ଦେଶରେ ବାଜରାକାତାୟ ଗଣର ବ୍ୟାପକ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଇଲେ ଏବଂ ଏହା ଫଳରେ ଗଣମାନଙ୍କ ଓ ଆମେମାନେ ଲାଭବାନ ହେଲୁ ।

ଶର୍ମିଳା ଓସୱାଳ ପୋୟନାଡ଼ରେ^^ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ । ବାଜରା ନାରୀ ଭାବରେ ପରିଚିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଜୀବନଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା 21 ବର୍ଷ ବୟସରେ, ତାଙ୍କର ବିବାହ ପରେ । 1995ରେ ଥରେ ସେ ଘରକୁ ଆସିଥିବା ବେଳେ -

ଫସଲହାନି ଏବଂ ମରୁଡ଼ି ଯୋଗୁଁ ଗାଁର ଖାଦ୍ୟ ଆହୁତ୍ସା ଘଟଣା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି ।

ଗାଁରମାନଙ୍କ ସଂପର୍କିତ ଖବର ବାସ୍ତବରେ ଦୁଃଖଦାୟକ । କେହି ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତେ ।

ଗାଁରମାନେ ଯଦି ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ଓ ନୂତନ ପଦ୍ଧତିର ଉପଯୋଗ କରିବେ, ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ବୋଲି ତୁମେ ଭାବୁନାହିଁ କି ?

ସେହି ରାତିରେ -

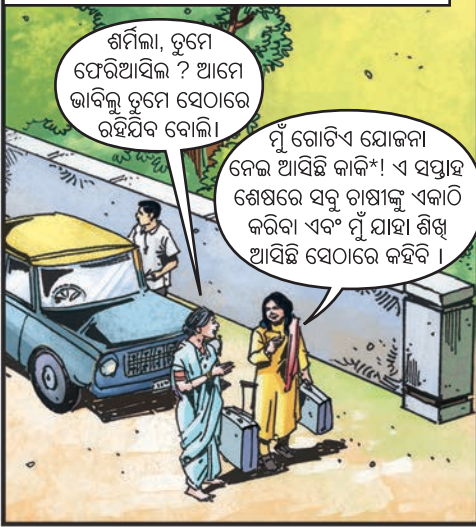
ଗାଁରମାନଙ୍କ ସହାୟତା ପାଇଁ ମୋତେ କିଛି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ସଂପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଫାଇଦା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ଅନେକ ଯୋଜନା ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଜାଣି ନଥିବେ ।

ସେ କେବଳ ଘରକାମରେ ସାମିତ ନ ରହି ଅନ୍ୟ କାମ କରନ୍ତୁ ବୋଲି ଶର୍ମିଳାଙ୍କ ବାପା ଚାହୁଁଥିଲେ । ସେହି କଥା ତାଙ୍କ ମନରେ ରହିଯାଇଥିଲା ।

*ମାଣ୍ଡିଆ ଗୁଳା
^ ବାଜରାରୁ ତିଆରି ରୁଟି

** ବାଜରା
^^ମହାରାଷ୍ଟ୍ର କୋଙ୍କଣ ଅଞ୍ଚଳର ଏକ ଗାଁ

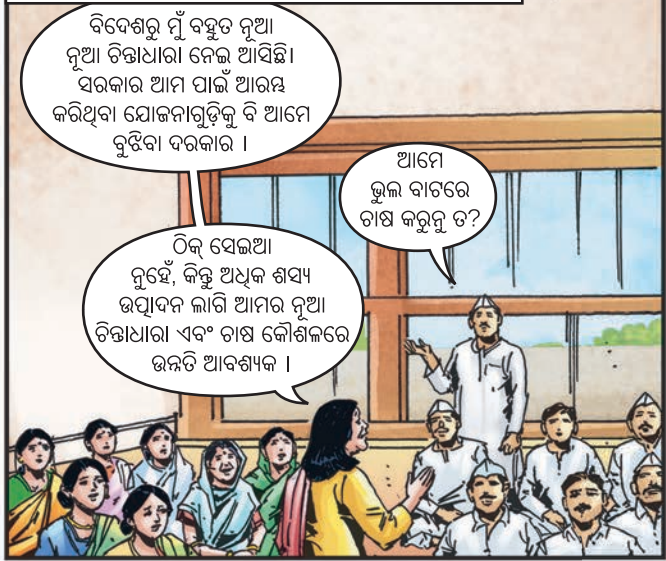
ଯୁନାଇଟେଡ଼ କିଙ୍ଗଡୋମ୍‌ରେ ପରିବେଶ ସଂପର୍କିତ ଆଇନ ପଢ଼ିବା ଲାଗି ଶର୍ମିଳାଙ୍କୁ ଏକ ଛାତ୍ରବୃତ୍ତି ମିଳିଲା ଏବଂ ତିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରି ସେ ଶୀଘ୍ର ଫେରି ଆସିଲେ ।

ଶର୍ମିଳା, ତୁମେ ଫେରିଆସିଲ ? ଆମେ ଭାବିଲୁ ତୁମେ ସେଠାରେ ରହିଯିବ ବୋଲି ।

ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଯୋଜନା ନେଇ ଆସିଛି କାକି*! ଏ ସପ୍ତାହ ଶେଷରେ ସବୁ ଚାଷୀଙ୍କୁ ଏକାଠି କରିବା ଏବଂ ମୁଁ ଯାହା ଶିଖୁ ଆସିଛି ସେଠାରେ କହିବି ।

ଉଭୟ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଚାଷୀମାନଙ୍କର ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଶର୍ମିଳା ଗୋଟିଏ ବୈଠକ ପାଇଁ ଏକାଠି କଲେ ।

ବିବେଶରୁ ମୁଁ ବହୁତ ନୂଆ ନୂଆ ଚିନ୍ତାଧାରା ନେଇ ଆସିଛି । ସରକାର ଆମ ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ ବି ଆମେ ବୁଝିବା ଦରକାର ।

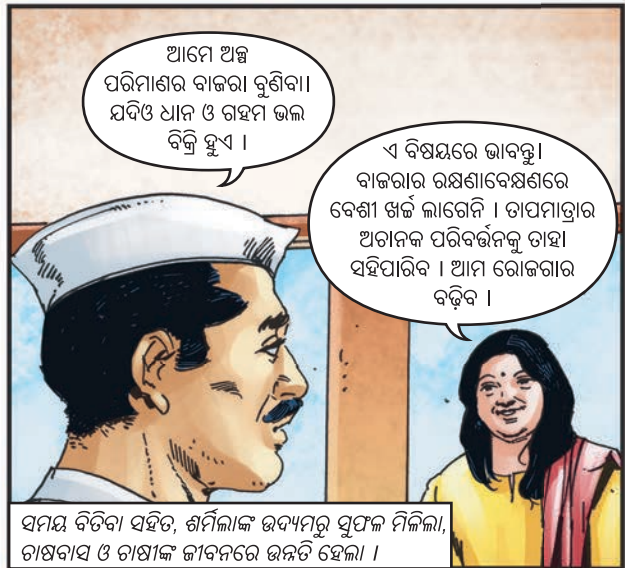
ଆମେ ଭୁଲ ବାଟରେ ଚାଷ କରୁନୁ ତ ?

ଠିକ୍ ସେଇଆ ବୁଝେ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ଲାଗି ଆମର ନୂଆ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ ଚାଷ କୌଶଳରେ ଉନ୍ନତି ଆବଶ୍ୟକ ।

ମୁଁ ଭାବିଲି ପାଣିର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ଆମର ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ।

ଆମେ ଆମ ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ ଫସଲ କରିପାରିବା । ଉଦାହରଣତଃ, ବାଜରା, ଏଥିରେ କମ୍ ପାଣି ଲାଗେ ।

ଆମେ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣର ବାଜରା ବୁଣିବା । ଯଦିଓ ଧାନ ଓ ଗହମ ଭଲ ବିକ୍ରି ହୁଏ ।

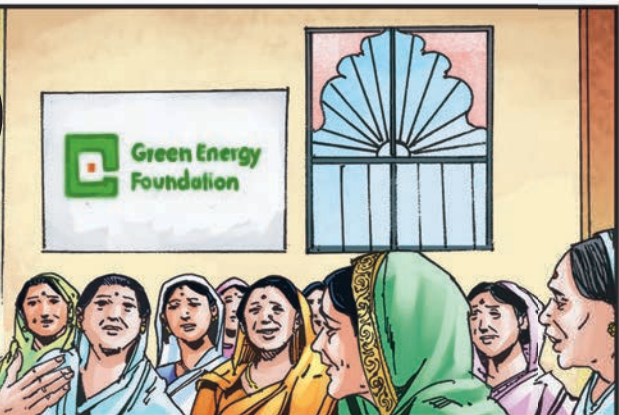
ଏ ବିଷୟରେ ଭାବନ୍ତୁ ! ବାଜରାର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣରେ ବେଶୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ଲାଗେନି । ତାପମାତ୍ରାର ଅଚାନକ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ତାହା ସହିପାରିବ । ଆମ ରୋଜଗାର ବଢ଼ିବ ।

ସମୟ ବିତିବା ସହିତ, ଶର୍ମିଳାଙ୍କ ଉଦ୍ୟମରୁ ସୁଫଳ ମିଳିଲା, ଚାଷବାସ ଓ ଚାଷୀଙ୍କ ଜୀବନରେ ଉନ୍ନତି ହେଲା ।

2010ରେ ଶର୍ମିଳା 'ଗ୍ରୀନ୍ ଏନର୍ଜି ପାଇକ୍ସେସନ' ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

ଆମ ସଂସ୍ଥା 'ଭାରତର ବାଜରା ଅଭିଯାନ' ଆରମ୍ଭ କରିବ ଏବଂ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କର୍ମଶାଳା ଆୟୋଜନ କରିବ । ଅଧିକସଂଖ୍ୟକ ମହିଳା ଚାଷକାମ କରିବା ଲାଗି ଆମେ ଉତ୍ସାହିତ କରିବୁ ।

*ଖୁଦି, ବୟସ୍କା ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନସୂଚକ ସମ୍ବୋଧନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ, ଶିମିଳାଙ୍କ ନିଷ୍ଠାପର ଉଦ୍ୟମ ଯୋଗୁଁ ବାଜରା ବିଜ୍ଞାନୀ, ଚାଷୀ ଏବଂ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଭାରତର ବାଜରା ସଂଘ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ ।

ବାଜରା ଚାଷ ଯୋଗୁଁ ଆମର ରୋଜଗାର ବଢ଼ିବାରୁ ଆମେ ସ୍ୱୟଂସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିଛୁ ।

ବାଜରା ଚାଷର ପୁନଃ ପ୍ରଚଳନ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନୀ ଓ ଚାଷୀମାନେ ଏକାଠି କାମ କରିବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ ।

ସହଯୋଗ ପାଇଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ । ଏକତ୍ର ଭାବରେ ଆମେ ଏହି ଅଭିଯାନକୁ ଆହୁରି ଆଗେଇ ନେବା ।

MILLET ASSOCIATION OF INDIA

ଶିମିଳାଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କୁ 'ଭାରତର ବାଜରା ନାରୀ' ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତି ମିଳିଲା ।

ବାଜରା ସଂପର୍କରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଶିମିଳାଙ୍କୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କଲେଜରୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ମିଳିଲା ।

ମ୍ୟାଡାମ, ଆପଣଙ୍କ ଦୁଆ ପଢ଼ି ଖୁବ୍ ଭଲ, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଲୋକ ବାଜରାକୁ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି ।

ସତକଥା, କେବଳ ଏଠାରେ ନୁହେଁ, ଅନ୍ୟ କେଶ୍ୱରେ ବି । ଆମକୁ ଏହି ଯାଦୁକରୀ ଶସ୍ୟରେ ନିହିତ ଶକ୍ତି ସଂପର୍କରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

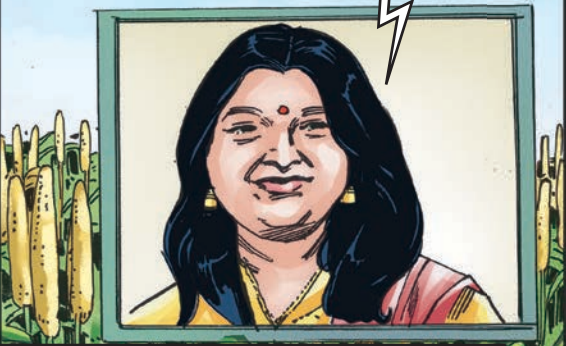

କୋଭିଡ୍-19 ବିଶ୍ୱ ମହାମାରୀର ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ସମୟରେ, ବାଜରା ଖାଇବାକୁ ଲୋକଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଲାଗି ଶିମିଳା କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କଲେ । ଗୋଟିଏ ସାକ୍ଷାତକାରରେ -

ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ସହରରେ ତାଏବେଟିସ୍, ହୃଦ୍‌ପିଣ୍ଡ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ମୋଟା ହୋଇଯିବା ଭଳି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମସ୍ୟା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି ।

ଆମେ କେବଳ ବାଜରା ଖାଇ ଏବଂ କୌଣସି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇନାହୁଁ ।

ବାଜରା ଆମର ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଏ, କୋଭିଡ୍-19ର ମୁକାବିଲା ଲାଗି ଆମକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ଏବଂ ଆମର ଉତ୍ତମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବଜାୟ ରଖେ । ବାଜରା କେବଳ ରୋଗୀଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ । ଏହା ଆମର ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସାରା ପୃଥିବୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

45 ବର୍ଷ ବୟସରେ ଶିମିଳା ହାତାତ୍ ଯୁଗ୍ମଭର୍ଯ୍ୟିଟି*ରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ସେ ଜଳ କୃନୋଟିଂ ଉପରେ ବିଶେଷ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରି ଭାରତର ପ୍ରଥମ ମହିଳା ଜଳ କୃନୋଟିଜ୍ଞ ହେବାର ଗୌରବ ହାସଲ କଲେ ।

ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦିଙ୍କ ରେଡିଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ 'ମନ୍ କୀ ବାତ୍'ରେ ଶିମିଳା ଓସୱାଲଙ୍କ କାମକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ମିଳିଲା । ତାଙ୍କର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଉଦ୍ୟମ ଫଳରେ ମିଳିତ ଜାତିସଂଘ ପକ୍ଷରୁ 2023କୁ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବାଜରା ବର୍ଷ ରୂପେ ଘୋଷଣା କରାଗଲା ।

*ଯୁଗ୍ମଭାଷ୍ପ ଆମେରିକାର ଏକ ସମ୍ମାନଜନକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ

ବିଜୟ କୁମାର କବି

ତିନି ଦିନ ହେଲା ବର୍ଷା ଲାଗି ରହିଛି । ଆମ ଅଞ୍ଚଳରେ ବନ୍ୟା ହେବନି ବୋଲି ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ।

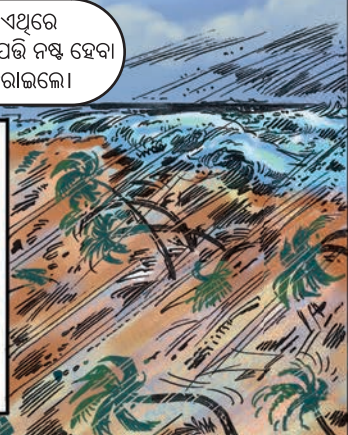
ବନ୍ୟା ଏବେ ସାଧାରଣ ଘଟଣା ହୋଇଗଲାଣି, ହେଲେ ଆମେ କ'ଣ କରିପାରିବା?

ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି ହେତୁଳା* ବଣ ବନ୍ୟା, ଝଡ଼ ଓ ବାତ୍ୟା ଭଳି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରେ ? ଆଜିର କାହାଣୀ ଏଭଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂପର୍କରେ, ଯିଏ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏମିତି ଏକ ଜଙ୍ଗଲ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ।

2019 ଏପ୍ରିଲରେ, ଫନି ନାମକ ଏକ ଅତି ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବାତ୍ୟା ଓଡ଼ିଶାରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଘଟାଇଲା ।

ଆକଳନ ଅନୁସାରେ, ଏଥିରେ 24,176 କୋଟି ଟଙ୍କାର ସଂପତ୍ତି ନଷ୍ଟ ହେବା ସହିତ 72 ଜଣ ପ୍ରାଣ ହରାଇଲେ ।

ଅଥଚ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ଯୋଗୁଁ ଉତ୍ତର ଓଡ଼ିଶାର ବଡ଼କୋଟ ଗାଁରେ କ୍ଷୟକ୍ଷତି ଖୁବ୍ କମ୍ ହେଲା- ସେ ହେଲେ ବିଜୟ କୁମାର କବି ।

କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ, 1999 ମସିହାରେ ସଂଘଟିତ ମହାବାତ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ବଡ଼କୋଟ ବାସିନ୍ଦା ବିଜୟ ଡାକ ପାରାଦୀପର ଘର ହରାଇଥିଲେ ।

ଏହା ପ୍ରଳୟଙ୍କରା! ଏହି ବାତ୍ୟାରେ ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ଓ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ।

ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇଥିବାରୁ ଏଠାରେ ବାରମ୍ବାର ବାତ୍ୟା ହେଉଛି । ଏହି କ୍ଷୟକ୍ଷତିକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ କିଛି କରିବା ଦରକାର ।

ବାତ୍ୟାରେ କ୍ଷୟକ୍ଷତି ପରିମାଣ ଜାଣିବା ଏବଂ ଏହାର ସମାଧାନ ଖୋଜିବା ଲାଗି ବିଜୟ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଗାଁ ବୁଲି ଦେଖିଲେ ।

2006ରେ ସେ ଏକ ସମାଧାନ ପ୍ରସ୍ତାବ ନେଇ ବଡ଼କୋଟର ମୁଖ୍ୟଆମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ।

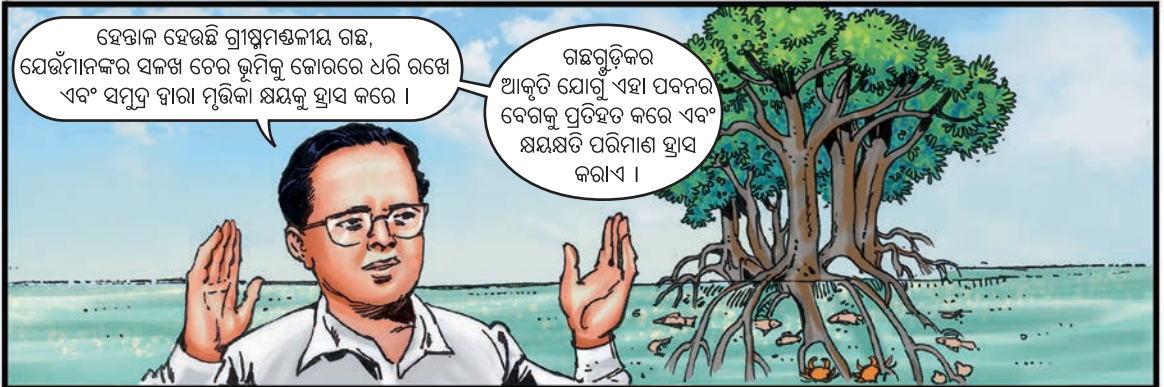
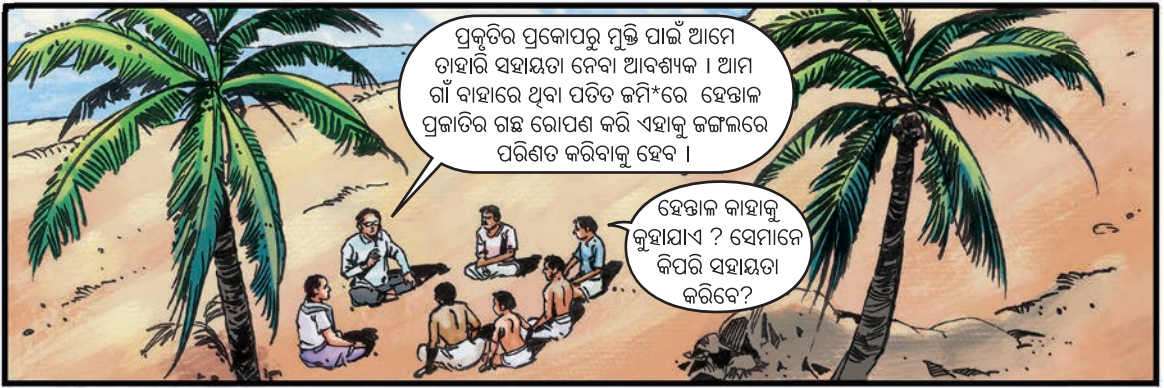

ବାରମ୍ବାର ବନ୍ୟା ଓ ବାତ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ଆମମାନଙ୍କର ଜୀବନ ବିପନ୍ନ ହେଉଛି । ଏହି ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଦରକାର କରେ ।

ଆପଣ ଯାହା ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବେ ସେଥିରେ ଆମେ ସହଯୋଗ କରିବୁ ।

*ଘଣ୍ଟା ପ୍ରତି 250 କିଲୋମିଟରରୁ ଅଧିକ ବେଗରେ ପବନ ସହିତ ଏକ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବାତ୍ୟା

*ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୁଣି ପାଣିରେ ବହୁଥିବା ବୁଦା ଓ ଗଛର ବଣ

ହେତାଳ ଗଛ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ, ଗାଁ ଲୋକେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ହେତାଳ ପ୍ରଜାତିର ଗଛ ଲଗାଯାଇଥିଲା ।

ପରେ, ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ପାଖରୁ ଏବଂ ପଡ଼ୋଶୀ ଭିତରକନିକା ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନରୁ ଚାରା ଆଣାଗଲା...

ଶେଷରେ, ବିଭିନ୍ନ ଗଛର ପ୍ରଜାତି କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବଞ୍ଚୁଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣିବା ଲାଗି ଛୋଟ ଛୋଟ ଜମି ପୂର୍ବରେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଗଲା ।

...ଏବଂ ଜର୍ମାନ ଏଜେନ୍ସି ଫର୍ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ କୋଅପରେସନ୍ (GIZ)* ସହଯୋଗରେ ବିଭିନ୍ନ ଚାରା କେନ୍ଦ୍ରରେ ରୋପଣ କରାଗଲା ।

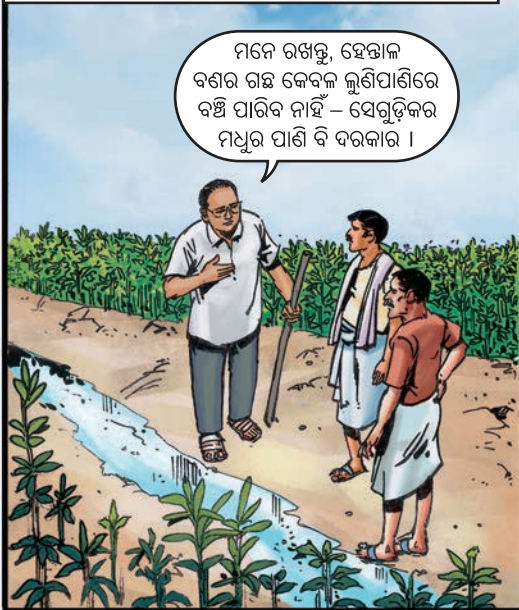
ହେତାଳ ଗଛ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ପରିଚାଳନା ନିମନ୍ତେ ବିଜୟ ଗାଁ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିରର ଆୟୋଜନ କଲେ ।

* କୌଣସି ଗଛ ନ ଥାଇ ଖାଲି ପଡ଼ିଥିବା ଅବ୍ୟବହୃତ ଜମି

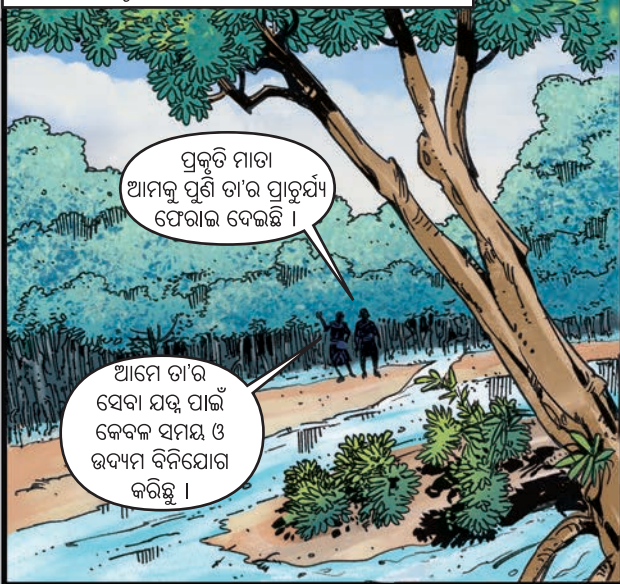
^ ଭାରତରେ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ଦିନରେ ସହଯୋଗ କରୁଥିବା ଏକ ସଂଗଠନ

ଏକକାଳୀନ ଭାବରେ ଗାଁ ଲୋକେ କେତେକ କୁଆର ଚ୍ୟାନେଲ* ତିଆରି କଲେ ଯେଉଁଥିରେ ମଧୁର ଓ ଲୁଣି ପାଣି ମିଶି ରହିଥିଲା ।

ମନେ ରଖନ୍ତୁ, ହେତାଳ ବଣର ଗଛ କେବଳ ଲୁଣିପାଣିରେ ବଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ — ସେଗୁଡ଼ିକର ମଧୁର ପାଣି ବି ଦରକାର ।

ବିଜୟଙ୍କ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ ସଂପନ୍ନ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଯୋଗୁଁ 2006ରୁ ବଡ଼କୋଟର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ପ୍ରାୟ 25 ଏକର ଜମିରେ ହେତାଳ ବଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ।

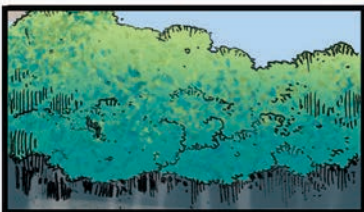
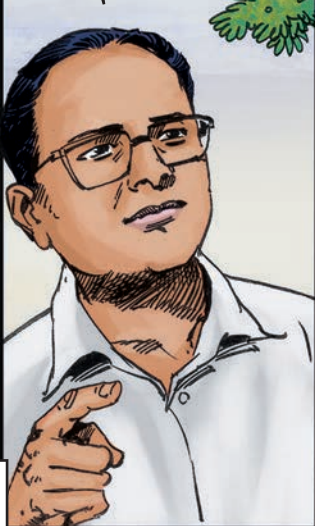

ଆମେ ତା'ର ସେବା ଯତ୍ନ ପାଇଁ କେବଳ ସମୟ ଓ ଉଦ୍ୟମ ବିନିଯୋଗ କରିଛୁ ।

ଜନରୋଷୀ ହାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେତାଳ ବଣରେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ରହ୍ମଭରା, ସୋନେରାସିଆ ଏବଂ କାଣ୍ଡେଲିଆ ଭଳି 27ଟି ପ୍ରଜାତିର ହେତାଳ ଗଛ ରହିଛି ।

ବିଜୟ ହେତାଳ ବଣ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରନ୍ତି ଏବଂ ଏଥିରେ ନୂଆ ନୂଆ ପ୍ରଜାତିର ଗଛକୁ ସାମିଲ କରନ୍ତି ।

ପ୍ରତିଟି ପ୍ରଜାତିର ଗଛ କିଭଳି ବଢ଼ନ୍ତି ତାହା ସବୁଦିନ ତଦାରଖ କରାଯାଏ ଏବଂ ନଥିବା ଗଛ କରାଯାଏ ।

ବିଜୟଙ୍କ ଅକ୍ଳାନ୍ତ ଉଦ୍ୟମ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ନିରାପଦରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବଡ଼କୋଟ ଗାଁ ଲୋକେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ।

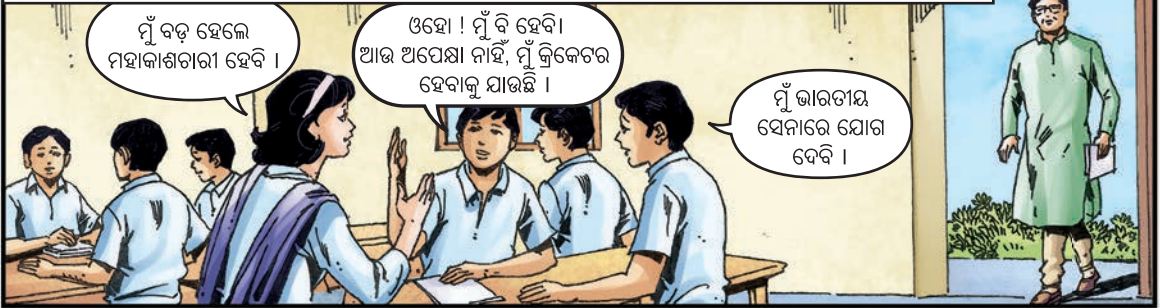

ହେତାଳ ବଣ ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଛି ଏବଂ ବନ୍ୟା ଓ ବାତ୍ୟା କାଉରୁ ଗାଁକୁ ରକ୍ଷା କରୁଛି ।

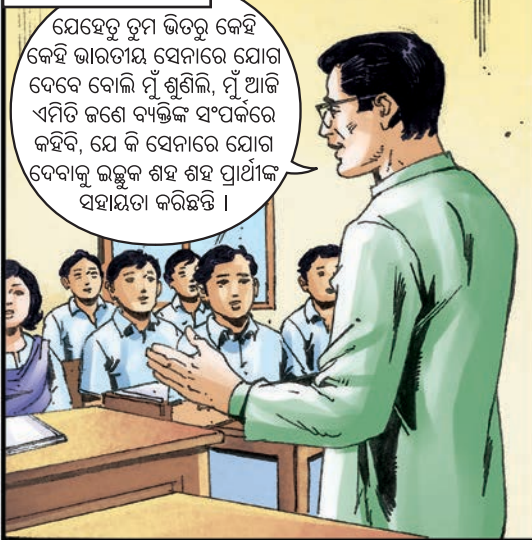
* ବୃକ୍ଷରୋପଣ ସ୍ଥାନର କଡ଼େ କଡ଼େ ପାଣି ପାଇଁ ଥିବା ଛୋଟ ନାଳ

ସିଲୁ ନାୟକ

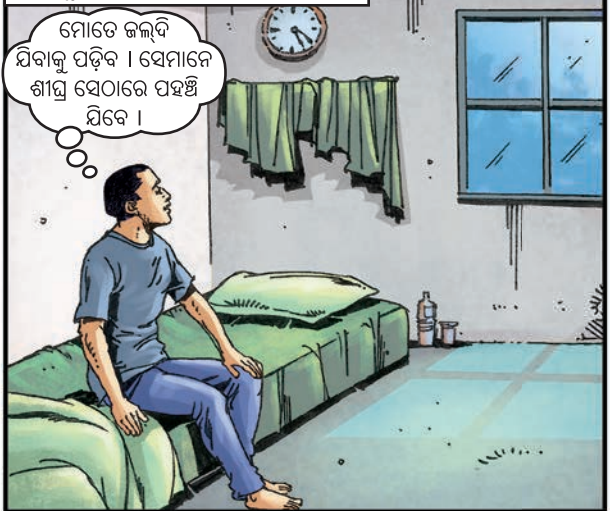
ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପିରିଅଡ୍ ଖାଲି ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏକ ମଜାଦାର ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ –

ସବୁଦିନ ସକାଳେ, ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ଅରଖକୁଦା ଗାଁର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଠି ପଡ଼ନ୍ତି ।

ସେ ତାଲିମ ପାଇଁ ଥିବା ପଡ଼ିଆରେ ପହଞ୍ଚନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଛାତ୍ରମାନେ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ ହେବା ଯାଏ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଭାରତୀୟ ସଶସ୍ତ୍ର ସେନାରେ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ଆଶାୟୀ ଯୁବକ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେବା ସହିତ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ସେମାନଙ୍କୁ
ଦୁଇ ଘଣ୍ଟାର ଶାରୀରିକ ବ୍ୟାୟାମ କରାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

ଏହା ଖୁବ୍
କଷ୍ଟକର ! ମୁଁ ଛାଡ଼ି
ଦେବି ।

କୋଡ଼ିଏ ଦିନ
କର । ତଥାପି ଯଦି ତୁମେ
ଛାଡ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁ, ମୁଁ ଖୁସିରେ
ଚାହା ମାନି ନେବି ।

ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ
ଏହି ଚାଲିମରେ ଅଭ୍ୟାସ
ହୋଇଗଲେଣି । ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ
ଯେ ସେ ବି ରହୁବେ ।

ସନ୍ଧ୍ୟାରେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘଣ୍ଟାକ ପାଇଁ ସାକ୍ଷାତକାର
ଏବଂ ଲିଖିତ ଭାଗ ପରୀକ୍ଷା ସଂପର୍କରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦିଅନ୍ତି ।

ତୁମେ ଅନ୍ୟ ସବୁ
ବିଷୟରେ ଭଲ କରିଛ, କିନ୍ତୁ
ଗଣିତରେ ନୁହେଁ । ଆସ, ଏହା
ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ।

ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ହେଲେ ସିଲୁ ନାୟକ ।

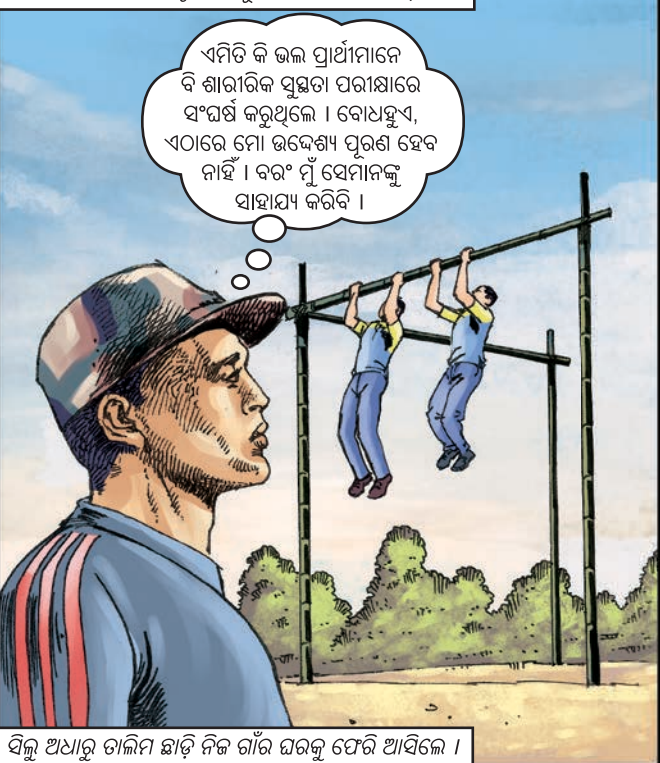

କାଲି ପୁଣି ଦେଖା
ହେବ ।

ହଁ,
ନାୟକ
ସାର୍!

ଏକଦା ନିଜେ ସିଲୁ ସଶସ୍ତ୍ର ସେନାରେ ଯୋଗ
ଦେବାକୁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ
OISF*ରେ ଏକ ପଦବୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

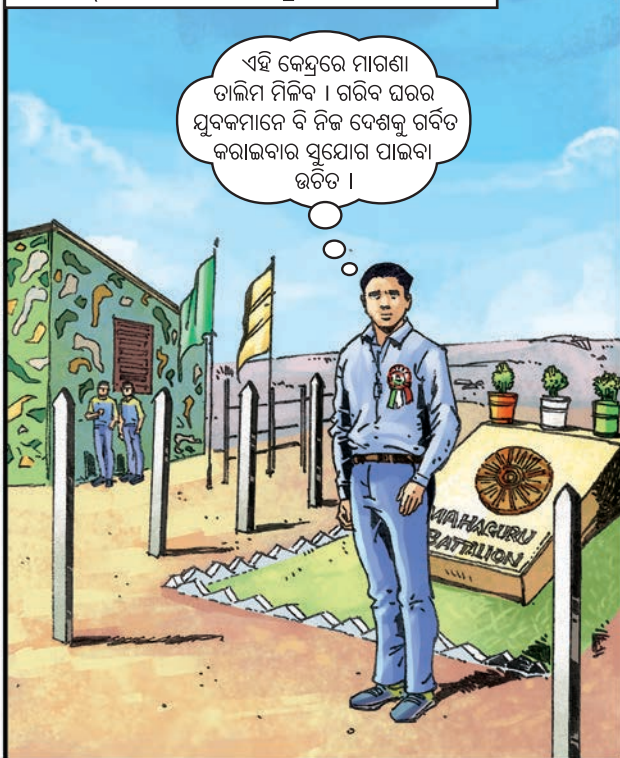
ସେ ରାଉରକେଲା*ରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଲିମ
ସମୟରେ ସେ ଏକ ବିଶ୍ୱଜ୍ଞାନିତ ରୂପରେଖ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ଏମିତି କି ଭଲ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ
ବି ଶାରୀରିକ ସୁସ୍ଥତା ପରୀକ୍ଷାରେ
ସଫଳ କରୁଥିଲେ । ବୋଧହୁଏ,
ଏଠାରେ ମୋ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ ହେବ
ନାହିଁ । ବରଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବି ।

ସିଲୁ ଆଧାରୁ ତାଲିମ ଛାଡ଼ି ନିଜ ଗାଁର ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

2016ରେ, ସେ ସେନା ବାହିନୀର ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାଗୁରୁ ବାଟାଲିଅନ୍ ନାମକ ଏକ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

ଏହି କେନ୍ଦ୍ରରେ ମାଗଣା ତାଲିମ ମିଳିବ । ଗରିବ ଘରର ଯୁବକମାନେ ବି ନିଜ ଦେଶକୁ ଗର୍ବିତ କରାଇବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବା ଉଚିତ ।

ଆଜିକାଲି, ତାଙ୍କ ତାଲିମ ଅଧିବେଶନ ମଝିରେ, ସିଲୁ ଗୋରୁଗାଈ ଚରାଇ ଦିନ କାଟନ୍ତି...

...ଏବଂ ଡ୍ରାଇଭର ଭାବେ କାମ କରି ବିଭିନ୍ନ ଦେୟ ପଇଠ କରନ୍ତି ।

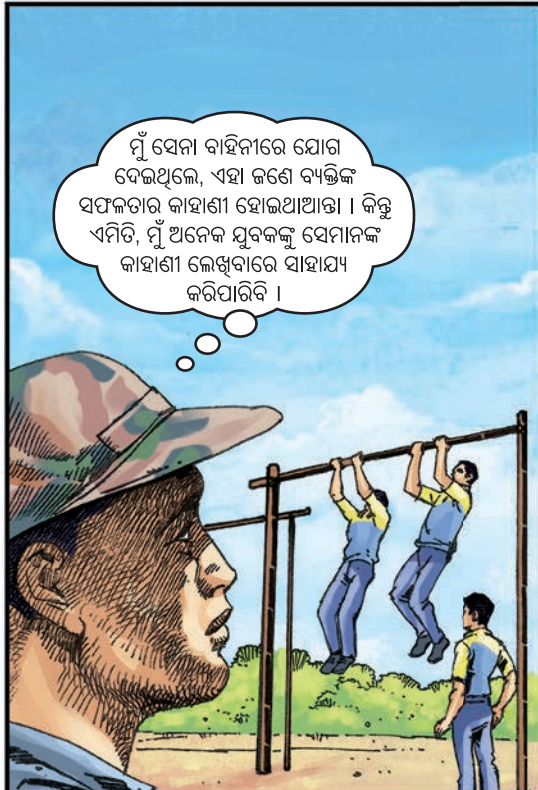
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ 300ରୁ ଅଧିକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେଇସାରିଲେଣି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁରୀ ଜଣ ସୁରକ୍ଷା ବାହିନୀ*ର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ।

ନାୟକ ସାର୍, ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ, ମୁଁ ନୌସେନାରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଗଲି!

ଖୁବ୍ ବଢ଼ିଆ ଖବର, ବିକାଶ ।

ଏହି ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ମୋ ଆତ୍ମାକୁ ଏତେ ଶାନ୍ତି ମିଳୁଛି ।

ମୁଁ ସେନା ବାହିନୀରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ, ଏହା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଫଳତାର କାହାଣୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଏମିତି, ମୁଁ ଅନେକ ଯୁବକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାହାଣୀ ଲେଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବି ।

* ଅର୍ଦ୍ଧ ସାମରିକ ବାହିନୀ, ସୀମା ସୁରକ୍ଷା ବଳ, ଏବଂ ଆଉ ଅନେକଙ୍କ ସମେତ ସେନା ବାହିନୀ

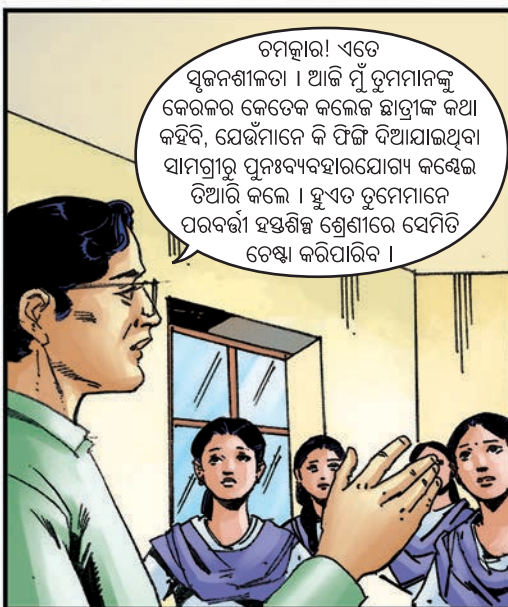
ସେଣ୍ଟ ଟେରେସା'ସ୍ କଲେଜ

ସ୍କୁଲରେ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ଶ୍ରେଣୀ ଚାଲିଥାଏ ।

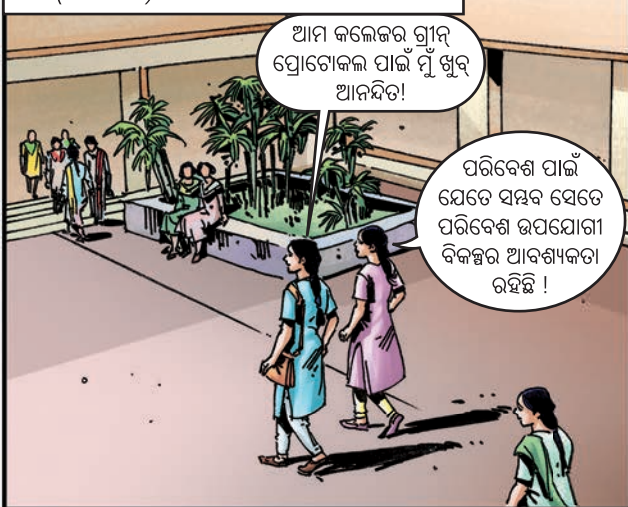
ପିଣ୍ଡାବାଦୀମାନେ ଖୋଳନ୍ତି ମୁଁ ତିଆରି କରିଥିବା ଏହି ପୁଲକ୍ କୁ ଦେଖ । ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁନି କି ?

ଏବଂ ଆଜିସ୍ବ କ୍ରିମ୍ କାଠି ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ଏହି ପେନ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ ତିଆରି କଲି ।

ଚମତ୍କାର ! ଏତେ ସୃଜନଶୀଳତା । ଆଜି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁକେ କେତେକ କଲେଜ ଛାତ୍ରୀଙ୍କ କଥା କହିବି, ଯେଉଁମାନେ କି ପଞ୍ଜି ଦିଆଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ପୁନଃବ୍ୟବହାରଯୋଗ୍ୟ କଣ୍ଢେଇ ତିଆରି କଲେ । ହୁଏତ ତୁମେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ଶ୍ରେଣୀରେ ସେମିତି ଚେଷ୍ଟା କରିପାରିବ ।

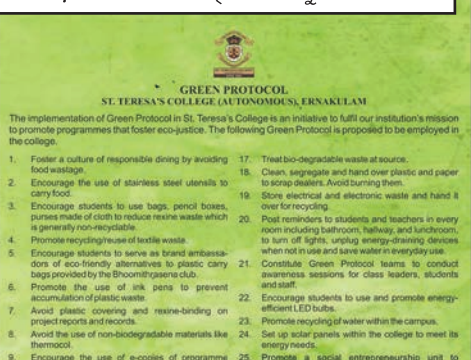
କୋଟିଂସ୍ଥିତ ସେଣ୍ଟ ଟେରେସା କଲେଜର ସୋସାଇଟି ଅଫ୍ ଟେରେସିଆନ୍ସ ପର ଏନଭିରନମେଣ୍ଟ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟସରେ ଆଜି (S.T.E.P.)* ଉତ୍ସାହର ଗାତାବରଣ ।

ଆମ କଲେଜର ଗ୍ରୀନ୍ ପ୍ରୋଟୋକଲ ପାଇଁ ମୁଁ ଖୁବ୍ ଆନନ୍ଦିତ !

ପରିବେଶ ପାଇଁ ଯେତେ ସମ୍ଭବ ସେତେ ପରିବେଶ ଉପଯୋଗୀ ବିକଳ୍ପର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି !

ଗ୍ରୀନ୍ ପ୍ରୋଟୋକଲ ହେଉଛି କଲେଜକୁ ଏବଂ ଏହା ବାହାରର ପୃଥିବୀକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପରିବେଶ ଉପଯୋଗୀ କରି ଗଢ଼ିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଚାଲିଥିବା ଏକ ସବୁଜ ଅଭିଯାନ ।

ଏଥିରେ ଏମିତି ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ପଦକ୍ଷେପ ହେଲା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ବ୍ୟବହାର କମିବା ବ୍ୟାଗ୍ ବ୍ୟବହାର କରିବା ।

ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟସାଧନ ପାଇଁ, S.T.E.P ପକ୍ଷରୁ କଳାତ୍ମକ ଏବଂ କାମରେ ଲାଗୁଥିବା କପଡ଼ା ବ୍ୟାଗ୍ ତିଆରି ଆରମ୍ଭ କରାଗଲା ଏବଂ କଲେଜରେ ଏବଂ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଲାଗି ପ୍ରଚାର ଆରମ୍ଭ କରାଗଲା ।

*ଏକ ସାମାଜିକ ଉଦ୍ୟୋଗ କ୍ଲବ୍

^ କେଉଁକେ ଏକ ସହର

ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପର ନେତୃତ୍ୱ ନେଉଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଫେସର ଡକ୍ଟର ପଦ୍ମନାଭନ୍ । କିନ୍ତୁ –

ଭଦ୍ର ମହିଳାଗଣ,
ବ୍ୟାଞ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପଣମାନେ
ଏକ ପ୍ରଶଂସନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଛନ୍ତି!

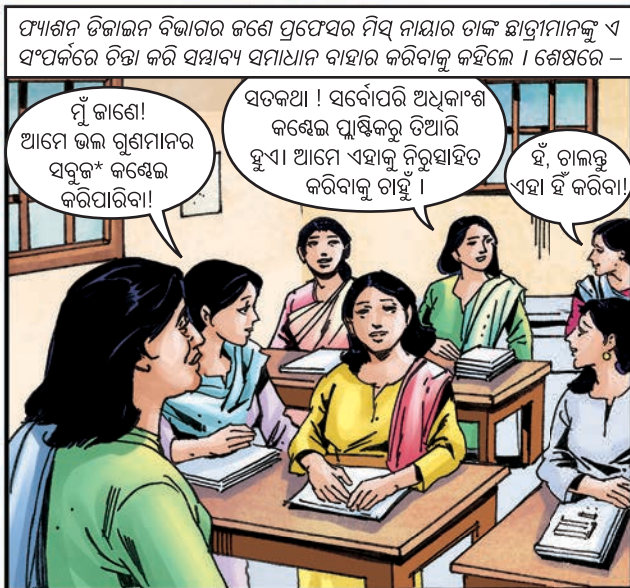
ମୋତେ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ କଥା
ଚିନ୍ତିତ କରୁଛି, ମାଧାମ୍ ।

ସେଇଟା କ'ଣ
ପୂଜା ?

ଏଥିରେ ବହୁତ
କପଡ଼ା ନଷ୍ଟ ହେଉଛି ।
ଆମେ ସେଥିପାଇଁ କିଛି
କରିପାରିବା କି ?

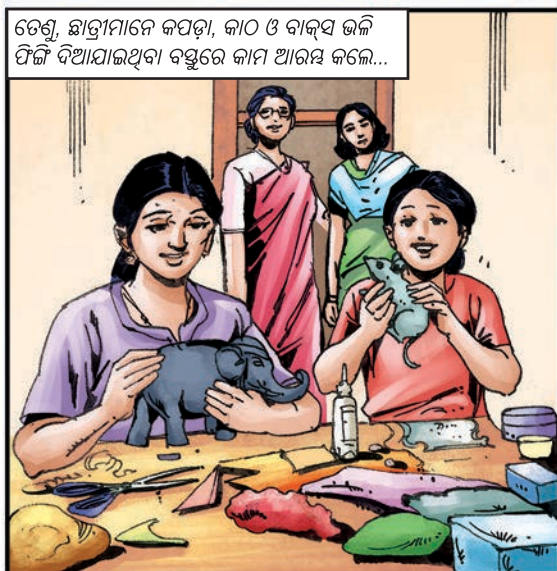
ଡକ୍ଟର ପଦ୍ମନାଭନ୍ ଆଉ ଜଣେ ଅଧ୍ୟାପିକାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ
ନେବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ, ସେ ହେଲେ ସୁପ୍ରିୟା ନାୟାର ।

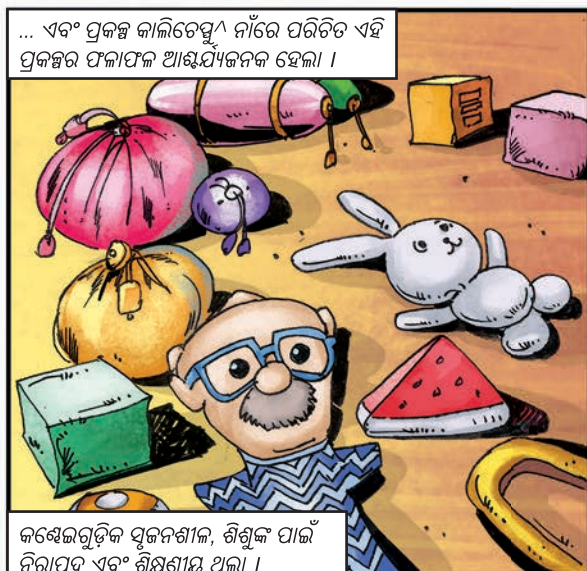
ମୁଁ ଜାଣେ!
ଆମେ ଭଲ ଗୁଣମାନର
ସବୁଜ* କଣ୍ଢେଇ
କରିପାରିବା!

ସତକଥା ! ସର୍ବୋପରି ଅଧିକାଂଶ
କଣ୍ଢେଇ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକରୁ ତିଆରି
ହୁଏ । ଆମେ ଏହାକୁ ନିରୁଦ୍ଧାହିତ
କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ।

ହଁ, ଚାଲନ୍ତୁ
ଏହା ହିଁ କରିବା!

ତେଣୁ, ଛାତ୍ରୀମାନେ କପଡ଼ା, କାଠ ଓ ବାକ୍ସ ଭଳି
ପିଙ୍ଗି ବିଆଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁରେ କାମ ଆରମ୍ଭ କଲେ...

... ଏବଂ ପ୍ରକଳ୍ପ କାଲିରେଷୁଂ ନାଁରେ ପରିଚିତ ଏହି
ପ୍ରକଳ୍ପର ଫଳାଫଳ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ହେଲା ।

କଣ୍ଢେଇଗୁଡ଼ିକ ସୃଜନଶୀଳ, ଶିଶୁଙ୍କ ପାଇଁ
ନିରାପଦ ଏବଂ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଥିଲା ।

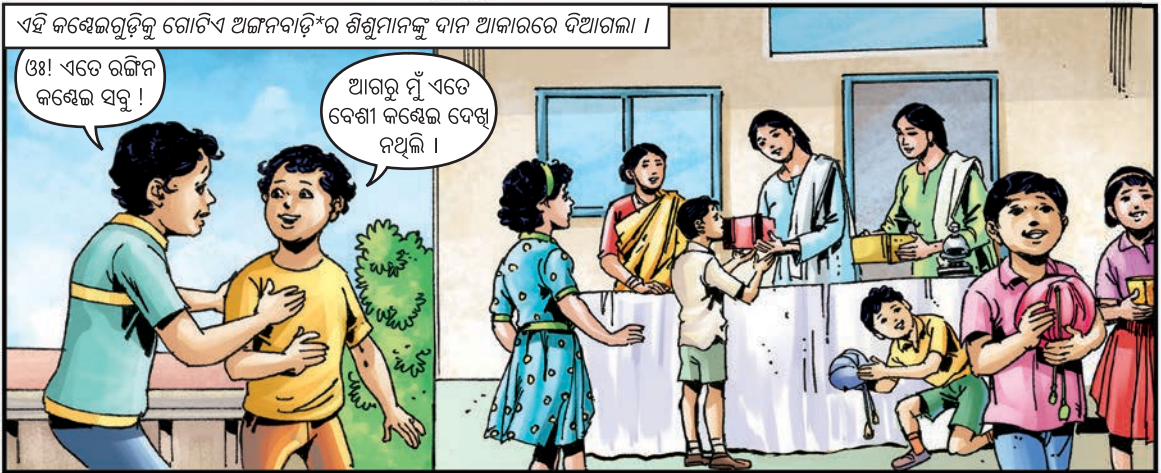
*ପରିବେଶ-ଉପଯୋଗୀ ଏବଂ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ

^ କଣ୍ଢେଇ ବାକ୍ସ

ଏହି କଣ୍ଢେଇଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ଅଙ୍ଗନବାଡ଼ି*ର ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଦାନ ଆକାରରେ ଦିଆଗଲା ।

ଓଃ! ଏତେ ରଙ୍ଗିନ କଣ୍ଢେଇ ସବୁ !

ଆଗରୁ ମୁଁ ଏତେ ବେଶୀ କଣ୍ଢେଇ ଦେଖୁ ନଥିଲି ।

ଏହା ପରେ, କଲେଜ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ତରକୁ ନେଇ କୋଟି କର୍ପୋରେସନ ଏବଂ କୁଡୁମ୍ବଶ୍ରୀ^ର ସହଭାଗିତା ହାସଲ କଲା ।

ଏହି ସହଭାଗିତା କୁଡୁମ୍ବଶ୍ରୀର ବିଭିନ୍ନ ଶାଖାରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।

ତାହା ଖୁବ୍ ଚମତ୍କାର !

ଯିଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀରୁ କଣ୍ଢେଇ ତିଆରି ସଂପର୍କରେ ଅଙ୍ଗନବାଡ଼ି ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେବା ଲାଗି ସେଷ ଚେରେସା*ସ୍ ସମନ୍ୱିତ ଶିଶୁ ବିକାଶ ସେବା**(ICDS) ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବ୍ୟାହତ ରଖୁଛି ।

ପ୍ରକୃତ କାଲିଚେଷ୍ଟୁ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦିଙ୍କ 'ମନ୍ କା ବାଟ୍'ରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା...

... ଏବଂ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ, କିଛିଟା ସୁଜନଶୀଳତା ଅନେକ ଜୀବନ ଧାରାକୁ ସଶକ୍ତ କରିବା ସହିତ ଆନନ୍ଦ ଖେଳାଇ ଦେଇପାରିବ ।

*ଏକ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଶିଶୁ ସେବା କେନ୍ଦ୍ର

^ ଏକ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀକରଣ ଏବଂ ମହିଳା ସଶକ୍ତୀକରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

** ଛଅ ବର୍ଷ ବୟସରୁ କମ୍ ଶିଶୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମାଆମାନଙ୍କ ଲାଗି ଏକ କଲ୍ୟାଣକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

କମଳା ମହାରଣା

ଖେଳଛୁଟି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସବୁ ପିଲା ଖେଳରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ, କେବଳ ପୂଜା ବ୍ୟତୀତ ।

ତୁମେ ଏଗୁଡ଼ିକ କାହିଁକି ସଂଗ୍ରହ କରୁଛ, ପୂଜା ?

ମୁଁ ଭାବିଲି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆଠାରେ ଯୋଡ଼ି ମୁଁ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ସ୍ଥାପତ୍ୟ କରିବି ।

ସେଇଟା ଖୁବ୍ ଭଲ ଭାବନା । ଆଜି ଶ୍ରେଣୀରେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଜଣେ ସୃଜନଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି, ଓଡ଼ିଶାର କମଳା ମହାରଣା ନାମ୍ନୀ ଔଅର କାହାଣୀ କହିବି, ଯେ କି ଫିଜି ଦିଆଯାଇଥିବା କାଗଜ ଓ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ତମକାର କଳାକୃତିରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି ।

କମଳା ମହାରଣାଙ୍କର ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ରୁଚି ଥିଲା...

ତୁମେ ଏଗୁଡ଼ିକ କାହିଁକି ସଂଗ୍ରହ କରୁଛ, ମା ?

ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁନି, ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲ କାମରେ ଲଗାଇବି ।

... କିମ୍ବା ଅନ୍ତତଃ ଏହା ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଦ୍ଭୁତ ବୋଲି ଲାଗୁଥିଲା ।

କମଳା, ତୁମେ କାହିଁକି ଏହି ଅଳିଆ କାଗଜ ଓ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛ ?

ଏହା ତିଆରି କରିବାକୁ ।

ଏହି ଝୁଡ଼ିଟି ସୁନ୍ଦର ! ତୁମେ ଏହାକୁ ଅଳିଆରୁ ତିଆରି କଲ ବୋଲି ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁନି । ସତେ, ମୁଁ ବି ଯଦି ଏମିତି ଜିନିଷ କରିପାରୁଥାଆନ୍ତି !

ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କ କଥା କମଳାଙ୍କ ମନରେ ରହିଗଲା । ତା' ପରଦିନ -

ତୁମେ ଯଦି ଆଗ୍ରହୀ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେମିତି ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଥିବା ଜିନିଷରୁ ଝୁଡ଼ି ଓ ଅନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ତିଆରି କରିବାକୁ ହୁଏ ତାହା ଶିଖାଇ ଦେବି । ଏହା ଆୟର ଏକ ଉଷ ବି ହୋଇପାରିବ ।

ତାହା ଅତି ଚମତ୍କାର କଥା! ମୁଁ ଏହା ଶିଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ।

ଅଦିକନ୍ଦେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏହି କୌଶଳ ଶିଖିବା ଲାଗି କମଳାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ।

ପ୍ରଥମେ, ଆମେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ଓ କାଗଜକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେଥିରୁ ରାପର୍, କ୍ଷୀର ପ୍ୟାକେଟ୍ ଏବଂ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ କଭର ସବୁକୁ ଏମିତି ଅଲଗା ଅଲଗା କରିବା ।

“ପରେ, ଆମେ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧୋଇ ଶୁଖାଇ ଦେଉ...”

“...ତା’ପରେ, ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପତଳା ପଟିରେ କାଟି ଦେଉ...”

“... ଏବଂ ଶେଷରେ, ଆମେ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି କରି ବୁଣି ସୁନ୍ଦର ଝୁଡ଼ିଟିଏ ତିଆରି କରୁ ।”

ଏହି ମହିଳାମାନେ, ଝୁଡ଼ି ସହିତ ପେନ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ, ମୋବାଇଲ ଫୋନ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ, ଫୁଲଦାନି, ହାତ ପଙ୍ଖା ଏବଂ କାନ୍ଥରୁ ଝୁଲୁଥିବା ଚିତ୍ର ପ୍ରଭୃତି ଏହି ସବୁ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁରୁ ତିଆରି କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ଦିନେ -

ଆସନ୍ତା ମାସରେ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ମେଳା* ଲାଗିବ । ଆମେ ଆମ ଉତ୍ପାଦକୁ ସେଇଠି ବିକିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ।

କମଳା ଓ ତାଙ୍କ ଟିମ୍ ଏହି ମେଳାରୁ ଭଲ ଲାଭ ପାଇଲେ ।

ଅତି ଶୀଘ୍ର, ସେମାନେ ନିଜ ଉପାଦକୁ ସେମାନଙ୍କର ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପଡ଼ୋଶୀ ଗାଁର ଲୋକଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଭାବରେ ବିକ୍ରି କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ଆଉ ମାସରେ ମୋ ଝିଆରୀର ବାହାଘର । ମୋତେ ଏମିତିକା 20ଟି ଝୁଡ଼ି ମିଳିବ କି ?

ଅବଶ୍ୟ, ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ଭିତରେ ସେ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବ ।

ଯେତେବେଳେ ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରଶାସନ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ ସଂପର୍କରେ ଶୁଣିଲେ –

କମଳା, ଏହି ସବୁ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ସାମଗ୍ରୀ ତିଆରି ଏବଂ ବିକ୍ରି କରି ତୁମ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗୋଟିଏ ଖୁବ୍ ଭଲ କାମ କରୁଛି । ଯଦି ତୁମ ସ୍ୱୟଂସହାୟକା ଗୋଷ୍ଠୀର କୌଣସି ନାଁ ଅଛି, ତେବେ ଏହାକୁ ପାଖ ମିଳିପାରିବ ।

ଆମେ ଆମ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ମା' ଆନପତି ବୋଲି କହିବୁ ।

ପ୍ରଶାସନ ସହାୟତାରେ, ମା' ଆନପତି ସାରା ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଶିଳ୍ପମେଳାରେ ଏହାର ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରି କରେ ।

କମଳା ଦିବିଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ, ମୁଁ ମାସକୁ ପ୍ରାୟ 6,000 ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରୁଛି ।

ହଁ, ମୁଁ ନିଜେ ରୋଜଗାର କରିପାରିବି ବୋଲି କେବେ ଭାବି ନଥିଲି ।

ଏବେ ମା' ଆନପତି ଗାଁରେ 28ରୁ 63 ବର୍ଷ ବୟସର 40 ଜଣ ମହିଳାଙ୍କୁ ଜୀବିକା ଯୋଗାଇଛି ।

ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନ୍ୟ ଗାଁରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲେ ଅନେକ ମହିଳାଙ୍କୁ ଜୀବିକାର ଉତ୍ସ ମିଳିପାରିବ ବୋଲି କମଳା ଆଶା କରନ୍ତି ।

ମନ୍ କୀ ବାତ୍

ଭାଗ.6

ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ରେଡିଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଭିତ୍ତିରେ 'ମନ୍ କୀ ବାତ୍'ର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାଗ ସାରା ଦେଶରୁ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ କାହାଣୀ ସବୁ ଆଣି ଆମ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଏ ।

ଶେଷରେ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡର ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ଛାତ୍ରୀ କଞ୍ଚନାଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ସହାୟତା କରିବା ଭଳି ସମ୍ବଳ ସଂପନ୍ନ ସ୍କୁଲଟିଏ ମିଳେ । ବଡ଼କଥା ହେଲା- ସେଠାରେ କନ୍ଦୁ ମାଧ୍ୟମରେ ପାଠ ପଢ଼ାଯାଏ । ତିନି ମାସ ଭିତରେ କଞ୍ଚନା ଯେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଭାଷା ଶିଖି ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ସେ ଏଥିରେ 92 ମାର୍କ ମଧ୍ୟ ରଖିଛି ।

ତୋଙ୍ଗବ୍ରମ ବିଜିୟାଶାନ୍ତି, ମଣିପୁରର ଜଣେ ମହିଳା ଉଦ୍ୟୋଗୀ, ପଦ୍ମପୁଲ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେମକୁ ଏକ ସଫଳ ବ୍ୟବସାୟର ରୂପ ଦିଅନ୍ତି । ସେ ପଦ୍ମନାଡ଼ରୁ ତନ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଣି ପଦ୍ମ ରେଶମ ଭଳି ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ତଥା ସୁନ୍ଦର ତନ୍ତ୍ରସୂତା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ।

ଗୁଜରାଟର ଏକ ଚାଷୀ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ଇସମାଜଲଭାଇ ଶେରୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କ ପଦତିହ୍ନ ଅନୁସରଣ ନ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତି । ହେଲେ ଚାଷ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆବେଗ ଲାଗି ରହେ । ଆଜି ସେ ଏଭଳି ଜଣେ ଚାଷୀ ଯେ, ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଗୁଣମାନର ଫସଲ ଏବଂ ଅଭିନବ ଚାଷ ପଦ୍ଧତି ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଏ ।

ଦଶଟି କାହାଣୀର ଏହି ସମାହାରରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ ଆପଣ ଯେଉଁଠାରୁ ଆସିଥାଆନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି, ସଫଳତା ସବୁବେଳେ ଅର୍ଜନଯୋଗ୍ୟ ।

₹99

www.amarchitrakatha.com
ISBN 978-81-966921-7-9

9 788196 692179